

ความรอดนิรันดร (Eternal Salvation)

โดย
จอห์น อาร์ ไรซ์

ความรอดนิรันดร

(Eternal Salvation)

เราได้รับความรอดได้อย่างไร?

นี่เป็นข่าวสารเกี่ยวกับความรอดนิรันดร ความรอดโดยพระโลหิต ความรอดที่ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ บางครั้งผู้คนเรียกมันว่าความไม่หลุดหายนิรันดร ผู้ที่บังเกิดจากพระเจ้าก็มีใจดวงใหม่และธรรมชาติใหม่ เขามีบ้านแห่งหนึ่งที่ถูกจัดเตรียมไว้ในสวรรค์แล้ว เขาได้บังเกิดเข้าในครอบครัวของพระเจ้าแล้วและเป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้าแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของเขาแล้ว เขาจึงมุ่งหน้าไปสู่สวรรค์ นั่นเป็นเหตุที่ทำให้เขาไม่ฮีบรู บทที่ 10 กล่าวว่า “โดยการทรงถวายเครื่องบูชาหนเดียว พระองค์ [พระเยซู] ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์” (ข้อ 14)

“ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว” หมายถึงอะไร? มันหมายความว่าทุกคนที่เชื่อในพระเยซูก็ถูกแยกตั้งไว้สำหรับสวรรค์แล้วและมีชีวิตนิรันดร์ เอาล่ะ เราดำเนินชีวิตแบบไหนก็ไม่สำคัญอย่างนั้นหรือ? โอ ถูกต้องแล้ว การทำสิ่งที่ถูกต้องมีความสำคัญเสมอ บาปถูกลงโทษ และมีความเศร้าใจนั้นเสมอในบาป ผมไม่ได้กำลังยกเหตุผลให้บาป ผมแค่กำลังยกเหตุผลให้พระเยซูผู้ทรงช่วยคนบาปที่น่าสงสารอย่างคุณและผมให้รอดผู้ซึ่งไม่สมควรได้รับความรอดเลย

ความจริงก็คือ คนเหล่านั้นที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยนิรันดร์และความไม่หลุดหายนิรันดร์ของผู้คนของพระเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าผู้คนที่เข้ามาเป็นลูก ๆ ของพระเจ้าได้อย่างไร คุณเข้าใจผิด คำถามนั้นไม่ได้อยู่ที่การรักษาไว้แต่อยู่ที่การช่วยให้รอด ถ้าคุณเข้าใจว่าพระเยซูประทานความรอดแบบใด-ว่ามันถูกจ่ายครบถ้วนแล้ว ว่ามันเป็นเพราะพระคุณของพระองค์ และไม่ใช้เพราะการสมควรได้รับของเรา เพราะว่าพระองค์ทรงสัตย์ซื่อและไม่ใช้เพราะความสัตย์ซื่อของเรา-คุณก็คงไม่มีความสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระเจ้าทรงรักษาลูก ๆ ของพระองค์ไว้-ลูก ๆ ที่บังเกิดใหม่แล้ว-ตลอดไปเป็นนิรันดร์

ผู้เชื่อมีชีวิตนิรันดร์

ผมเริ่มต้นในบทที่สามของยอห์น ข้อ 14,15 และ 16 จงสังเกตสองคำโดยเฉพาะ- “นิรันดร์” และ “เป็นนิรันดร์” เราอ่านว่า “และโมเสสได้ยกภูเขาขึ้นในถิ่นทุรกันดารอันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น เพื่อผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก จนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เพื่อผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”- ชีวิตนิรันดร์ ชีวิตที่อยู่เป็นนิรันดร์

โปรดหมายเหตุว่านี่เป็นเพราะพระเยซูคริสต์ทรงถูกยกขึ้นบนกางเขนนั้นและทรงชดใช้บาปของเราแล้ว และผมกำลังวางใจว่าพระองค์ผู้ได้ทรงตายเพื่อผมและทรงจ่ายหนี้บาปของผมแล้วจะทรงรักษาผมไว้ตลอดไป “นิรันดร์” หมายถึงนิรันดร์ “เป็นนิรันดร์” หมายถึง “เป็นนิรันดร์” ในบทเดียวกันนี้, ข้อ 18, พระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ” ผู้ที่ได้วางใจในพระเยซูคริสต์ก็ไม่อยู่ใต้การปรับโทษแล้ว เขาได้

รับการยกโทษแล้ว

ในบทเดียวกันนั้น ข้อ 36 กล่าวว่า “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์”- ไม่ใช่ เขาจะมีในสวรรค์ ไม่ใช่ เขาจะมีหากเขาสัสต์ชื่อจนถึงที่สุด แต่ “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” ผมจะอธิบายว่าการเชื่อหมายถึงอะไร แต่จงสังเกตว่าผู้เชื่อมีชีวิตนิรันดร์แล้วตอนนี้

นี่ปรากฏบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ พระเยซูตรัสในยอห์น 5:24 ว่า “แต่จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่ฟังคำของเรา และเชื่อในพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามา นั้น ก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่เข้าสู่การปรับโทษ แต่ได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว”

ขอบคุณพระเจ้า ผมจะไม่เข้าสู่การพิพากษาเพื่อจะได้รู้ว่าผมต้องไปนรกหรือไม่ บนทางเขานั้น พระเยซูทรงรับการพิพากษาของผมไปแล้ว และผมถูกทำเครื่องหมายแล้วว่าเป็นลูกของพระเจ้า ถูกทำเครื่องหมายแล้วว่าชอบธรรม ผมมีความชอบธรรมนั้นของพระเยซูถูกยกให้เป็นของผมแล้ว และผมรับความรอดเรียบร้อยแล้ว ผมไม่ได้กำลังจะรอดเมื่อผมไปถึงสวรรค์ ผมรับความรอดแล้วตอนนี้ 1 ยอห์น 3:2 กล่าวว่า “พวกท่านที่รัก บัดนี้พวกเราเป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้าพวกเราจะเป็นอย่างไร” บัดนี้เราเป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้าแล้ว

โรม 5:11 กล่าวอีกว่า “บัดนี้พวกเราจึงได้รับการไถ่โทษ” เราได้รับมันแล้ว

บัดนี้ จงสังเกตยอห์น 5:24 นี้ช่างแสนมหัศจรรย์: “แต่จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่ฟังคำของเรา [คุณได้ยินข่าวประเสริฐแล้วหรือยัง?] และเชื่อในพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามา นั้น ก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่เข้าสู่การปรับโทษ แต่ได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” คุณได้ยินข่าวประเสริฐนี้เอยแล้ว คุณได้ยินว่าพระเยซูได้ทรงตายเพื่อคุณและทรงสัญญาเรื่องชีวิตนิรันดร์กับคุณ จากนั้นคุณก็เชื่อวางใจพระองค์ได้ คุณได้ยินพระวาทะไหม? คุณสามารถวางใจในพระเจ้าผู้ได้ส่งพระบุตรของพระองค์มา และในวินาทีนั้นคุณก็มีชีวิตนิรันดร์และคุณจะไม่เข้าสู่การพิพากษา จะไม่มาถึงการถูกปรับโทษ! นั่นเป็นพระสัญญาที่แสนวิเศษ

อีกครั้ง จงดูยอห์น 6:37: “สารพัดที่พระบิดาประทานแก่เราจะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็จะไม่ขับไล่ออกไปเลย” พระเยซูเจ้าไม่เคยขับไล่ผู้ใดที่มาหาพระองค์ออกไปเลย

มันเป็นเช่นนี้อีกในข้อ 47 พระเยซูตรัสว่า “แต่จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราก็มีชีวิตนิรันดร์” มันเป็นเรื่องที่แสนมหัศจรรย์ที่คน ๆ หนึ่งสามารถเชื่อวางใจในพระเยซูและที่นั่นและเดี๋ยวนี้-ตอนนี้มีชีวิตนิรันดร์ โอ ความจริงที่สุดแสนมหัศจรรย์!

การเชื่อในพระคริสต์หรือวางใจในพระคริสต์

มีความหมายว่าอะไร?

ผมอยากให้คุณเข้าใจชัดเจนว่าเราหมายความว่าอะไรเกี่ยวกับการเชื่อ “ผู้ที่เชื่อในพระบุตร...” เอล่าสมมติว่าคุณเลิกเชื่อล่ะ? คุณไม่ได้กำลังพูดถึงสิ่งที่พระเจ้ากำลังพูดถึง นั่นถูกให้ภาพประกอบไว้ใน 2 ทิโมธี 1:12 ที่เปาโลกล่าวว่า “เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้ทนทุกข์สิ่งเหล่านี้เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็ไม่ละอาย เพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว และข้าพเจ้าเชื่อมั่นคงว่าพระองค์ทรงสามารถที่จะรักษาสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น” สองคำตรงนั้นหมายถึงสิ่งเดียวกัน “ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว”

ไม่ใช่ “ข้าพเจ้าจะเชื่อ” แต่ “ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว” ไม่ใช่ “ข้าพเจ้ากำลังเชื่ออยู่” แต่ “ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว”-รูปกาลอดีต ผมทำมันไปแล้ว อีกคำที่เหลือคือ “ได้มอบไว้”- “พระองค์ทรงสามารถที่จะรักษาสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์” ฉะนั้นการเชื่อในพระเยซูจึงเป็นการมอบตัวเองไว้กับพระเยซู มันคือการมอบไว้กับพระเยซูและฟังฟังพระเยซู

นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผมใส่เงินของผมไว้ในธนาคารแห่งหนึ่ง ผมวางใจธนาคารแห่งหนึ่ง ผมลงไปและดันเงินของผมผ่านช่องหน้าต่าง ผมลงชื่อใบนำฝากเงิน และเราก็รู้ว่าเงินนั้นถูกฝากแล้ว ผมได้มอบเงินของผมไว้กับธนาคารนั้นแล้ว นั่นคือการเชื่อ เหมือนที่ผมมอบจิตวิญญาณของผมไว้กับพระเยซูและวางใจพระองค์ว่าจะทรงรักษามันไว้

นั่นเป็นเหมือนชายและหญิงคนหนึ่งที่ยืนกล่าวคำปฏิญาณในพิธีสมรส พวกเขาบอกว่า “จนกว่าความตายพรากเราจากกัน” ชายและหญิงทั้งหลายล้มเหลว และพวกเขาไม่ถือรักษาคำปฏิญาณของตนเสมอไป แต่ถ้าพระเจ้ากำลังยืนอยู่ที่นั่นโดยกล่าวคำปฏิญาณว่าจะรักและให้เกียรติและเชื่อฟัง หรือจะรักและรักษาและทะนุถนอม แม้จะเผชิญเรื่องดีและร้าย จนกว่าความตายพรากเราจากกัน พระองค์ก็จะรักษาคำปฏิญาณนั้นไว้ มันเป็นการฝากแบบครั้งเดียวพอ และนั่นเป็นสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่เมื่อคุณวางใจในพระเยซู

ใครสักคนกล่าวว่า “แต่ความเชื่อของฉันเริ่มอ่อนแอลง” โอ ใช่แล้ว ของผมก็เช่นกัน ของคนอื่น ๆ ทุกคนก็เช่นกัน นั่นเป็นส่วนหนึ่งของความอ่อนแอของเราที่เป็นมนุษย์ทุกคน ใคร ๆ ก็อ่อนแอได้ในบางครั้ง ผมกล่าวว่า เท่าที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรมและความดีและความสัตย์ซื่อของคุณเอง คุณไม่ต้องประหลาดใจกับเรื่องนั้นเลย

ใน 2 ทิโมธี 2:13 เปาโลเขียนโดยการตลใจจากพระเจ้าว่า “ถ้าพวกเราไม่เชื่อ ถึงอย่างนั้นพระองค์ก็ยังทรงสัตย์ซื่ออยู่ พระองค์จะปฏิเสธพระองค์เองไม่ได้” พระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้ว่าพระองค์จะกระทำ แม้ว่าเราไม่สัตย์ซื่อจนถึงที่สุดก็ตาม ขอขอบคุณพระเจ้า พระองค์ทรงผูกมัดพระองค์เองไว้แล้ว!

ฉะนั้นเมื่อเราพูดถึงความเชื่อที่ช่วยให้รอด เรากำลังพูดถึงการมอบไว้ครั้งเดียวพอ “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว” ผมทำเช่นนั้นไปแล้ว มันเป็นอันยุติแล้ว และผม “เชื่อมั่นคงว่าพระองค์ทรงสามารถที่จะรักษาสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น” ผมมอบจิตวิญญาณของผมไว้กับพระเยซูแล้ว และพระองค์ทรงรับมันไปแล้ว มันไม่ได้อยู่ในมือของผมอีกต่อไปแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้า! พระองค์ทรงรับหน้าที่รับผิดชอบนั้นไปแล้ว การวางใจในพระเยซูและการได้รับความรอดเป็นการมอบไว้ครั้งเดียวพอ

การเชื่อหลักคำสอนหนึ่งไม่ใช่ความเชื่อที่ช่วยให้รอด

ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการเชื่อในหลักคำสอนหนึ่ง คุณกล่าวว่าคุณเชื่อพระคัมภีร์หรือ? ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งนานมาแล้วจากชายคนหนึ่งซึ่งกำลังพยายามกล่าวว่าคุณต้องรับบัพติศมาเพื่อจะรับความรอด คุณต้องรับพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกวันอาทิตย์เพื่อจะรับความรอด คุณต้องมีส่วนบ้างในการประชุมนมัสการทุกสัปดาห์ และคุณต้องทำถูกต้องในทุกความคิด คำพูดและการกระทำ เขากล่าวไว้ว่า “คุณหมายความว่าทั้งหมดที่คุณต้องทำก็คือ แค่อ่านเท่านั้นหรือ?” ใช่แล้ว แค่นั้นเอง ยอห์น 3:16 ไม่ได้กล่าวว่า “ถ้าท่านเชื่อพระคัมภีร์” หรือ “ถ้าท่านเชื่อหลักคำสอนหนึ่ง” แต่ “ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้น” ความเชื่อ

ของผมนั้นอยู่ในบุคคลผู้หนึ่ง-พระเยซูคริสต์ ผมกำลังฟังฟังพระองค์

ชายคนหนึ่งในอินเดียเคยบอกผมว่า “ผมเชื่อเหมือนที่คุณเชื่อแน่แหละ ผมเชื่อเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระเยซู ผมเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า”

ผมถามไปว่า “แต่คุณบังเกิดใหม่แล้วหรือยัง?”

“บังเกิดใหม่นะหรือ? มันคืออะไร?”

เขาเชื่อพระคัมภีร์แล้ว นั่นไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจ ยากอบ 2:19 กล่าวว่าแม้แต่พวกผีปศาจก็เชื่อและตัวสัน การเชื่อข้อเท็จจริงหนึ่งเกี่ยวกับพระคัมภีร์และการเชื่อหลักคำสอนบางเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์นั้นยังไม่พอ แต่มันคือการเชื่อวางใจด้วยตัวเอง การฟังฟังพระเยซู การมอบไว้ แค่ว่าฟังพระเยซูเท่านั้น แค่มอบคดีของคุณไว้กับพระองค์ นั่นคือความเชื่อที่ช่วยให้รอด และนั่นคือชนิดความเชื่อที่เรามีได้ ไม่ใช่หลักคำสอนหนึ่ง มันถูกต้องที่จะถูกต้องในหลักคำสอน และคุณต้องการข้อมูลบางอย่าง คุณต้องรู้ว่าคุณเป็นคนบาป และคุณต้องรู้ว่าพระเยซูทรงยื่นเสนอความรอดแล้ว จากนั้นคุณก็วางใจในความรักกรุณาของพระองค์ที่จะประทานมัน แต่หลังจากนั้น คุณอาจไม่รู้เรื่องราวอะไรเลยและยังเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นเมื่อเราพูดถึงความเชื่อหรือการเชื่อ เราก็ไม่ได้กำลังพูดถึงการเชื่อหลักคำสอนหนึ่งแต่พูดถึงการมอบตัวเราเองไว้กับพระเยซูคริสต์

จงสังเกตอีกสิ่ง ความเชื่อนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนความดีของผมและไม่ได้ตั้งอยู่บนการรอดพ้นจนถึงที่สุดของผม ความเชื่อจริง ๆ แล้วไม่ได้อยู่ในตัวผม แต่มันคือความเชื่อในพระเยซู นั่นคือ คุณฟังพอใจแล้วกับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ

ดร. เจ. วิลเบอร์ แซพแมน ผมคิดว่าใช่เขา ได้กล่าวไว้ ตอนที่เขาได้รับความรอดเป็นครั้งแรกในการประชุมหนึ่งของผู้ที่ “ผมประสบความลำบากในการเชื่อ ผมแค่เชื่อไม่ได้”

มร. มูดี กล่าวแก่เขาว่า “ใครกันที่คุณเชื่อไม่ได้? คุณเชื่อในพระเยซูไม่ได้หรือ?”

“โอ ไม่ใช่ครับ ผมเชื่อในพระองค์ได้”

มร. มูดี กล่าวว่า “พระองค์คือผู้ที่เราต้องเชื่อ คุณเชื่อในตัวเองไม่ได้ แต่ชอบคุณพระเจ้า คุณสามารถวางใจในพระเยซูได้”

พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ช่วยให้รอด ฉะนั้นผู้ที่มาหาพระเยซูด้วยตัวเองก็มีชีวิตนิรันดร์ เขามีชีวิตที่คงอยู่เป็นนิรันดร์ และนั่นก็ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูได้ตายแทนที่ผมแล้ว และบนกางเขนนั้นพระองค์ได้ทรงชดใช้บาปทั้งหลายของผมแล้ว ฉะนั้น คริสเตียนคนหนึ่งจึงมีชีวิตนิรันดร์

ผู้ที่เชื่อวางใจพระคริสต์แล้ว

“จะไม่พินาศเลย”

นั่นถูกสอนอีกในยอห์น 10:27-29 ที่พระเยซูเจ้าตรัสว่า “แกะทั้งหลายของเราล้อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นตามเรา และเราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดถอนแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้ พระบิดาของเรา ผู้ซึ่งได้ประทานแกะเหล่านั้นให้แก่เรา ทรงเป็นใหญ่กว่าสิ่งสารพัด และไม่มีผู้ใดสามารถถอนแกะเหล่านั้นไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้”

“แกะทั้งหลายของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นตามเรา” เรา กำลังพูดถึงพวกแกะของพระเจ้า ไม่ใช่พูดถึงพวกสุนัขป่า ไม่ใช่พูดถึงพวกสุนัข ไม่ใช่พูดถึงพวกแพะ เรากำลัง พูดถึงพวกแกะ บัดนี้แกะตัวหนึ่งไม่กลายเป็นแกะโดยการแน่ใจว่ามันตามผู้เลี้ยงแกะให้ดี มันต้องเกิดมาเป็น แกะ

คน ๆ หนึ่งก็กลายเป็นคริสเตียนโดยวิธีเดียวกัน เขาต้องเกิดเข้าในครอบครัวของพระเจ้า เราไม่ได้ กำลังพูดถึงสุนัขป่าแก่ ๆ ตัวหนึ่งที่แค่ตัดสินใจว่ามันจะไปด้วยกับพวกแกะ ไม่เลย นั่นไม่ยุติปัญหา คน ๆ หนึ่ง ต้องมีใจดวงใหม่ เขาต้องบังเกิดจากพระเจ้า

ใครบางคนกล่าวว่า “ฉันจะยึดพระเยซูเป็นแบบอย่าง” นั่นก็ดีและเหมาะสม แต่คุณต้องมีใจแบบพระ เยชูเสียก่อนที่คุณจะเดินแบบพระเยซูหรือดำเนินชีวิตแบบพระเยซูได้ และในที่นี้พระเยซูตรัสว่า “แกะทั้งหลาย ของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นตามเรา” คริสเตียนทุกคนได้ยินเสียง นั้นไหม? ในบางนัย คริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณของพระเจ้าที่ตรัสแก่เขา พระองค์ทรงอาศัยอยู่ในร่างกาย ของคุณ และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้จิตสำนึกของคุณเจ็บปวดเมื่อคุณทำผิด พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้คุณ ประารถว่าคุณน่าจะเป็นคริสเตียนที่ดีกว่านี้ ไม่น่าคุณอาจไม่ทำสิ่งสารพัดที่คุณควรที่จะกระทำในฐานะ คริสเตียนคนหนึ่ง ไม่ใช่ “บางที” มันเป็นเรื่องจริงหนึ่งที่แน่นอนว่าคุณไม่ทำเช่นนั้น นั่นเป็นความจริงเกี่ยวกับพวกเราทุกคนที่เหลือเช่นกัน

คุณตัดสินใจคริสเตียนคนหนึ่งโดย รูปลักษณ์ภายนอกเสมอไม่ได้

ใครสักคนกล่าวแก่ผมเมื่อวันก่อนว่า “เออละ อาจารย์ไรซ์ ถ้าคน ๆ หนึ่งทำอย่างนั้นอย่างนี้ คุณคิดว่า เขารอดหรือ?”

ผมกล่าวว่า “คุณคิดว่าเปโตรรอดไหมเมื่อเขาสบนและสาบานและปฏิเสธพระเยซู? คุณคิดว่าดาวิด รอดไหมเมื่อเขาทำบาปที่เลวร้ายขนาดนั้น? คุณคิดว่าโมเสสรอดไหมเมื่อเขาอารมณ์เสียและตีหินนั้นและกล่าว ว่า ‘เจ้าพวกกบฏ! ข้าพเจ้าจะให้ น้ำแก่พวกท่าน’ แทนที่จะวางใจพระเจ้าและพูดกับหินนั้นตามที่เขาได้รับคำ บัญชา?”

คริสเตียนทั้งหลายไม่ทำสิ่งสารพัดที่ตนควรทำเสมอไป แต่พระองค์ตรัสไว้ว่า “แกะทั้งหลายของเรา ย่อมฟังเสียงของเรา” แม้ว่าผมไม่ได้เดินตามพระองค์อย่างที่ผมควรกระทำ ผมก็ขอบคุณพระเจ้าที่แม้กระทั่ง ตั้งแต่วัยเด็กของผม ในช่วงแรก ๆ ที่ผมยังเป็นแค่ผู้เชื่อใหม่ บางสิ่งในใจของผมก็เผาไหม้เมื่อผมทำผิดและทำให้ ผมปรารถนาว่าผมน่าจะเป็นคนที่ดีกว่านี้และทำให้ผมอยากทำสิ่งที่ถูกต้อง ตอนนั้นผมอยากเป็นเหมือนผู้คน ของพระเจ้า ผมอยากได้ยินเสียงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมรู้ว่าผมไม่ได้ดำเนินอย่างสมบูรณ์แบบ เออละ แกะตัว หนึ่งก็ไม่ใช่แกะที่สมบูรณ์แบบเพียงเพราะว่ามันเดินไปด้วยกับผู้เลี้ยงแกะ แต่พระเยซูตรัสว่า “เรารู้จักแกะของ เรา”

คุณอาจไม่รู้จากภายนอกว่าใครเป็นแกะและใครไม่เป็น แต่พระเยซูทรงทราบ บางครั้งพวกสุนัขป่าก็ สวมคราบของแกะ ผู้ถือแนวคิดเสรีนิยมก็เสแสร้งว่าตนเป็นคริสเตียนในเมื่อจริง ๆ แล้วเขาเป็นผู้ไม่เชื่อและไม่

เชื่อพระคัมภีร์ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบเมื่อคุณจะไม่ทราบเสมอไป มนุษย์มองดูที่รูปลักษณ์ภายนอก แต่พระเจ้าทรงมองดูที่จิตใจ พระเจ้าทรงรู้จักคนของพระองค์ พระองค์ทรงทราบว่าผมรักพระองค์ ผมอยากเป็นคนที่ดีกว่านี้ แต่พระองค์ทรงทราบว่าผมรักพระองค์และผมอยู่ฝ่ายพระองค์ในใจของผม พระองค์ทรงทราบว่าผมทำให้พระองค์ผิดหวังมาแล้วกี่ครั้ง แต่พระองค์ก็ทรงรู้จักผมในฐานะคนของพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักแกะทุกตัวของพระองค์ และพระองค์ตรัสว่า “และแกะเหล่านั้นตามเรา” พวกเขารู้จักเสียงของพระเจ้า

คุณเข้าใจว่าเราไม่ได้กำลังพูดถึงความสมบูรณ์แบบ ไม่มีแกะตัวใดติดตามผู้เลี้ยงแกะอย่างสมบูรณ์แบบมาก ๆ และผู้เลี้ยงแกะนั้นอาจต้องใช้ไม้ตะขอของตนในบางครั้ง แต่อย่าถือสาเลย-เราเป็นแกะของพระเจ้า “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเลย” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “เราขายชีวิตนิรันดร์ให้แก่พวกเขา” แต่ “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะเหล่านั้น” มันเป็นของขวัญให้เปล่าจากพระเจ้า

และ “แกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเลย” ขอให้เราถามคำถามนี้และตอบมัน: แกะตัวใดของพระเจ้าจะพินาศได้ไหม? ขอขอบคุณพระเจ้า ไม่มีเลย! พระองค์ตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดถอนแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้” ไม่มีผู้ใดสามารถพรากเราไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้ “แกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเลย” ช่างเป็นความจริงที่สุดแสนวิเศษ!

พื้นฐานสำหรับความไม่หลุดหายนิรันดร์

ผมมีความสุขอีกหนักกับความคิดแสนวิเศษที่ว่าพระเจ้า ในความรักเมตตา ทรงยกโทษให้ผมแล้ว ว่าผมเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว ว่าผมได้รับการไถ่โทษแล้ว ว่าผมจะได้ไปสวรรค์ ผมเข้าใจได้ว่าผู้คนอาจสงสัยเกี่ยวกับความรอดของตนและคิดว่าตนอาจสูญเสียความรอดได้หากพวกเขาทำผิด เพราะว่าทุกคนที่มีจิตสำนึกย่อมทราบว่าไม่มีใครสมควรได้ไปสวรรค์ ถ้าคุณเป็นคริสเตียนที่ดี คุณก็รู้ว่าคุณไม่ได้เป็นคนดีจริง ๆ เลยในใจของคุณและว่าคุณต้องพยายามอย่างหนักเพื่อจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า มันเป็นเรื่องธรรมดาที่มนุษย์จะรู้สึก “โอ ฉันทกั้วว่าฉันจะไม่สำเร็จ ฉันไม่สมควรได้รับมันหรอก” แต่สิ่งที่แสนวิเศษก็คือว่าพระเจ้าทรงรักเราว่าพระเยซูทรงตายเพื่อเราแล้ว เราบังเกิดใหม่แล้วและถูกรับเข้าในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว และพระเจ้าทรงรักษาคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงช่วยให้รอดแล้วไว้เป็นนิรันดร์

คราวนี้ อะไรเป็นพื้นฐานสำหรับความรอดนิรันดร์ที่เรามีล่ะ? คุณเห็นแล้วว่า ความยุ่งยากของจริงกับคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงรักษาไว้และจะทรงรักษาไว้เป็นนิรันดร์-คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้าประทานความรอดนิรันดร์ให้แก่คนเหล่านั้นผู้วางใจพระองค์-ก็คือว่าพวกเขาไม่เข้าใจจริง ๆ ถึงแผนการแห่งความรอด พวกเขามีแนวคิดที่ว่ามนุษย์ต้องทำส่วนของการช่วยให้รอด และมันเป็นส่วนหนึ่งของอุปนิสัยของมนุษย์ หรือคุณความดีของเขา หรือการงานที่ดีของเขา หรือความสัตย์ซื่อของเขา ที่ทำให้เขาได้ไปสวรรค์ และนั่นก็ผิด คุณเข้าใจผิดแล้ว แผนการตามพระคัมภีร์มีดังนี้-ที่ว่าเหล่าคนบาปที่น่าสงสารและไม่คู่ควร ที่ไม่สมควรได้รับสิ่งดีใด ๆ เลยจากพระเจ้าสามารถรับการยกโทษให้ได้เพราะว่าพระเยซูทรงชดใช้สิ่งที่เราชดใช้ไม่ไหวแล้ว พระองค์ได้ทรงทนทุกข์สิ่งที่เราควรที่จะทนทุกข์ พระเจ้าทรงนับว่าเราชอบธรรมแล้วเพราะความชอบธรรมของพระองค์

พระคริสต์ทรงชดใช้บาปทั้งหมดของเราบนกางเขนนั้นแล้ว

คราวนี้ผมอยากพูดกับคุณเกี่ยวกับพื้นฐานนี้สำหรับความไม่หลุดหายนิรันดร์ พื้นฐานนี้สำหรับความ

รอดนิรันดร ซึ่งตั้งอยู่บนการสิ้นพระชนม์ที่ไถ่โทษนั้นของพระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงตายเพื่อเราแล้ว ยอห์น 3:16 น่าจะเป็นข้อที่คุณคุ้นเคยมาก ๆ: “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนัก จนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ เพื่อผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร”

ให้เราอ่านโรม 5:8-10: “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่พวกเรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเรา แล้วยิ่งกว่านั้น บัดนี้เมื่อถูกนับว่าชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ พวกเราจะรอดจากพระพิโรธโดยทางพระองค์ เพราะว่าถ้าขณะที่พวกเรายังเป็นศัตรูกัน พวกเราได้ถูกทำให้กลับคืนดีกันกับพระเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อได้ถูกทำให้กลับคืนดีแล้ว พวกเราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์” พระองค์ทรงตายเพื่อเราแล้ว และเราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าแล้ว พระเยซูกำลังมีชีวิตอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อที่จะเป็นมหาปุโรหิตของเรา และดังนั้นเราจึงถูกรักษาไว้ให้รอด รักษาไว้ให้ปลอดภัย

คราวนี้ข้อ 11: “และไม่ใช่ออย่างนี้เท่านั้น แต่เราทั้งหลายยังปีติยินดีในพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราด้วย ซึ่งโดยทางพระองค์นั้นบัดนี้พวกเราจึงได้รับการไถ่โทษ” ผมได้รับการไถ่โทษแล้วหรือ? ใช่แล้ว แก่คริสเตียนทุกคนที่วางใจในพระเยซูคริสต์แล้ว มีการทำธุรกรรมหนึ่งแล้ว ซึ่งโดยการนั้นพระเจ้าได้ทรงวางบาปทั้งหมดของคุณบนพระเยซูแล้ว และพวกมันถูกชดใช้แล้ว และบัดนี้คุณได้รับการไถ่โทษนั้นแล้ว คุณได้รับใบเสร็จสำหรับความรอดแล้ว

ย้อนไปในภาคพันธสัญญาเดิม นั้นถูกกล่าวอย่างชัดเจนในอิสยาห์ 53:4,5: “แน่ที่เดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของพวกเรา และหอบความเศร้าโศกทั้งหลายของพวกเราไป ถึงกระนั้นพวกเราก็ยังถือว่าท่านถูกตี ทรงถูกโบยตีจากพระเจ้า และถูกข่มใจ แต่ท่านได้รับบาดแผลเพราะบรรดาความละเมิดของพวกเรา ท่านได้รับความพอกพูนเพราะบรรดาความชั่วช้าของพวกเรา การตีสอนแห่งสันติสุขของพวกเราได้ตกอยู่บนท่าน และด้วยรอยเขี้ยวทั้งหลายของท่าน พวกเราก็ได้รับการรักษาให้หาย” มันจะถูกต้องไหมที่พระเจ้าจะทรงโบยตีพระเยซู ทำให้พระเยซูพอกพูน เขี้ยวตีพระเยซูเพราะบาปทั้งหลายของผม และก็ตรัสว่า “นั่นยังไม่จบนะ เราจะต้องเขี้ยวตีเจ้าเพราะบาปเหล่านั้นด้วย?” ไม่ถูกต้องเลย ขอขอบคุณพระเจ้า หนี่นั้นถูกชดใช้แล้ว

คราวนี้ข้อ 6: “พวกเราทุกคนเหมือนแกะได้หลงเงินไป พวกเราทุกคนได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงวางบรรดาความชั่วช้าของพวกเราทุกคนลงบนท่านแล้ว” สิ่งหนึ่งที่สังเกตเห็นเกี่ยวกับพระคำข้อนี้ก็คือว่า เราทุกคนลงเรือลำเดียวกันแล้ว ถ้าผู้ใดได้ทำบาป ทุกคนก็ทำบาปแล้ว ถ้าผู้ใดไม่สมควรได้รับความรอด ก็ไม่มีใครเลยที่สมควรได้รับความรอด ถ้าผู้ใดสมควรไปนรก ทุกคนก็สมควรไปนรก แต่ถ้าพระเยซูทรงตายเพื่อคน ๆ หนึ่ง พระองค์ก็ทรงตายเพื่อทุกคนแล้ว และถ้าพระองค์ทรงตายแล้ว นั่นก็ได้ข้อยุติแล้ว ในสิ่งที่มนุษย์หาข้อยุติไม่ได้ และฉะนั้น พระเจ้าจึงได้วางความชั่วช้าของเราทุกคนบนพระเยซูแล้ว นั่นเป็นการไถ่โทษโดยตัวแทน-พระคริสต์ทรงตายแทนที่เราแล้ว

ข้อพระคำแสนวิเศษคือ 2 โครินธ์ 5:21: “เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้มิได้ทรงรู้จักบาป ให้เป็นบาปเพราะเห็นแก่พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้ถูกทำให้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าในพระองค์” บัดนี้บาปนั้นถูกวางบนพระเยซูเพื่อให้มันกลายเป็นส่วนหนึ่งของพระองค์ พระองค์ทรงถูกทำให้เป็นคนบาปคนหนึ่ง

อย่างเป็นทางการ โอ พระเยซูผู้บริสุทธิ์และนารักนั้น ที่ไม่เคยทำบาปเลย ที่ไม่เคยทำผิดเลยสักครั้ง ที่ไม่เคยคิดอะไรผิด ๆ เลย แต่พระเจ้าก็ทรงตีตราพระองค์ว่าเป็นคนบาปแล้ว พระองค์ทรงกลายเป็นการเป็นรูปเป็นร่างจริง ๆ ของบาปแล้ว ใช่แล้ว มากจนถึงขนาดที่บนกางเขนนั่น พระเจ้าพระบิดาทรงหันพระพักตร์ของพระองค์ไปเสียและปล่อยให้พระองค์ตาย พระองค์ทรงหันพระพักตร์ของพระองค์ไปเสียเมื่อพวกเขาถ่มน้ำลายรดพระองค์ เมื่อพวกเขาถอนคราของพระองค์และล้อเลียนพระองค์ขณะที่พระองค์ห้อยอยู่บนกางเขนนั่น พระเยซูทรงร้องออกมาว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสียแล้ว” (มาระโก 15:34) พระเยซูทรงอยากให้เราตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงทอดทิ้งพระองค์เพราะว่าพระองค์กำลังชดใช้บาปทั้งหลายของเราต่อนั้น

ฉะนั้นคริสเตียนแต่ละคนที่บังเกิดใหม่แล้ว

จึงได้รับความชอบธรรมของพระคริสต์เป็นของตนแล้ว

จงฟังข้อความนี้อีก: “[พระเจ้า] ได้ทรงกระทำพระองค์ผู้มิได้ทรงรู้จักบาป ให้เป็นบาปเพราะเห็นแก่พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้ถูกทำให้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้าในพระองค์” บาปทั้งหลายของเราได้ถูกวางบนพระเยซูจนพระองค์ต้องทนทุกข์ความทรมานทั้งหลายของมันเป็นฉันใด ความชอบธรรมของพระองค์บัดนี้ก็ถูกใส่เข้าไปในบัญชีของเราและถูกนับเป็นของเราและถูกถ่ายทอดให้เราแล้วฉันนั้น ฉะนั้นบัดนี้เราจึงมีความชอบธรรมของพระคริสต์

ในบางนัย ในบันทึกเหล่านั้นในสวรรค์ผมเป็นผู้ชอบธรรมเหมือนพระคริสต์แล้ว มีการไถ่โทษหนึ่งซึ่งโดยมันพระเยซูทรงถูกทำให้เป็นตัวแทนเพื่อผมแล้ว ทรงชดใช้หนี้ของผมแล้ว นั่นหมายความว่าเราถูกนับว่าชอบธรรมแล้ว การนับว่าชอบธรรมหมายความว่าผมถูกนับว่าชอบธรรมแล้ว ผมได้ปรากฏตัวต่อหน้าศาล และศาลรับรองความไม่มีผิดของผมแล้ว มันไม่ใช่ว่าผมได้ทำบาปและได้รับอภัยโทษ แม้ว่ามันเป็นความจริงที่ผมได้ทำบาป และมันเป็นความจริงที่ผมได้รับอภัยโทษ แต่เหนือไปกว่านั้น พระเจ้าตรัสแล้วว่า “จงเอาบันทึกนั้นไปเสีย”

ชายคนหนึ่งในทัณฑสถานในรัฐอิลลินอยส์ได้รับความรอดอย่างแสนมหัศจรรย์และได้รับอภัยโทษในที่สุด เขาทำงานหนักมากเพื่อจะช่วยเหลือคนอื่นให้รอดและหันพวกเขาไปจากอาชญากรรมจนในที่สุดผู้ว่าการรัฐนั้นได้สั่งลบประวัติของเขาจนไม่มีใครสามารถกล่าวได้เลยว่าเขาเคยอยู่ในทัณฑสถาน อดีตนักโทษคนนี้ได้ดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าและดั่งงามเสียจนอาชญากรรมของเขาถูกลบออกไปจากประวัติ

ในสวรรค์ พระเจ้าไม่เพียงทรงให้อภัยคนบาปคนหนึ่งแต่พระองค์ทรงนับว่าเขาชอบธรรมและทรงนับว่าเขาเป็นคนชอบธรรมบนบันทึกนั้น นี่เป็นการไต่สวนของศาลและบันทึกนั้นมีระบุไว้ว่า “ไม่มีความผิด” แม้เราเป็นคนบาป พระเจ้าก็ทรงนับว่าเราไม่ใช่คนบาปแล้ว

พระคัมภีร์พูดถึงเรื่องนั้นในโรม 5:1: “เหตุฉะนั้น เมื่อถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว พวกเราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” ถูกนับว่าชอบธรรมแล้วตอนนี้หรือ? ใช่แล้ว ในโรม 4 จงฟังข้อความแสนวิเศษนี้: “เช่นนั้นแล้ว พวกเราจะว่า อับราฮัมบรรพบุรุษของพวกเรา เกี่ยวกับเนื้อหนัง ได้พบอะไรเล่า”

อับราฮัมได้รับความรอดแล้วหรือ? ใช่แล้ว เขาได้รับความรอดก่อนหน้าพระราชบัญญัติของโมเสสและก่อนหน้าโมเสส เขาได้รับความรอดเหมือนอย่างเรา ฉะนั้นเขาจึงถูกยกเป็นแบบอย่างในที่นี้ของวิธีที่ผู้คนรับความรอด “เช่นนั้นแล้ว พวกเราจะว่า อับราฮัมบรรพบุรุษของเรา เกี่ยวกับเนื้อหนัง ได้พบอะไรเล่า เพราะว่าถ้าอับราฮัมถูกนับว่าชอบธรรมโดยบรรดาการกระทำ ท่านก็มีทางที่จะรอดได้ แต่มีใช่ต่อพระพักตร์พระเจ้า” (ข้อ 1,2)

ก็ได้ อับราฮัม ท่านคิดว่าท่านเป็นคนดียิ่งนัก เราจะให้ท่านขึ้นบัลลังก์ในศาล

“อับราฮัม ท่านคิดว่าท่านเป็นคนดีพอไหม?”

“ไม่”

แต่ถ้าเกิดอับราฮัมจะกล่าวว่า “ใช่แล้วขอรับ ข้าพเจ้าสมควรได้รับมัน พระเจ้าต้องนับว่าข้าพเจ้าเป็นคนชอบธรรม” ละ? แต่อย่านำพระคุณเข้ามาเลย อย่านำพระเจ้าเข้ามาเลย อย่านำการไถ่โทษและพระโลหิตของพระเยซูเข้ามาเลยหากคุณจะนับการกระทำที่ชอบธรรมทั้งหลายของเขา ถ้าอับราฮัมถูกนับว่าชอบธรรมโดยการประพฤติ เขาก็รอดได้เหมือนฟาริสไม่ได้เรื่องคนนั้นที่รอดในพระวิหารว่า “ข้าพระองค์ชอบพระคุณพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น ๆ ข้าพระองค์ถวายเป็นสัจจกหนึ่งจากสิ่งทั้งปวง ข้าพระองค์อดอาหารสองหนต่อสัปดาห์” ถ้าอับราฮัมได้ทำเช่นนั้น เขาก็คงมีอะไรบางอย่างให้โอ้อวดได้แต่ไม่ใช่ต่อพระพักตร์พระเจ้า

แต่ถ้าคุณใส่พระเจ้าเข้าไป และพระเยซูและความรอดด้วย คุณก็อย่าโอ้อวดเกี่ยวกับมันเลย มิฉะนั้นหากคุณพึ่งตัวเอง พยายามเองเพื่อจะไปสวรรค์ ลงแรงเพื่ออนาคตของตัวเองและไม่ยกความดีความชอบใด ๆ ให้พระเจ้า ก็อย่าพึ่งพระโลหิตของพระเยซู และอย่าเรียกพระองค์ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเลย-หากคุณได้มันมาด้วยตัวเอง

แต่นั้นไม่ใช่สิ่งที่อับราฮัมกระทำ อ่านต่อในโรม 4:3,4: “ด้วยว่าพระคัมภีร์กล่าวอย่างไร ‘อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และความเชื่อนั้นทรงถือว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’ บัดนี้ คนที่อาศัยการกระทำก็ไม่ถือว่าเป็นบาปหนึ่งที่ได้นั้นเป็นเพราะพระคุณ แต่ถือว่าเป็นค่าแรงของงานที่ได้ทำ” ถ้ามนุษย์คนใดประพฤติเพื่อจะได้รับความรอด เขาก็กล่าวไม่ได้ว่า “โอ พระคุณแสนมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงมี!” ไม่ได้เลย พระเจ้าคงต้องเดินขึ้นไปและจ่ายให้เขา พระองค์ทรงคิดเห็นเขา ติดค้างความรอดเขา-เขาสมควรได้รับมัน แต่ไม่ใช่เลย! ไม่มีใครกล่าวเช่นนั้นได้ เพราะว่าแก่ผู้ที่ประพฤติ บาปหนึ่งก็ไม่ถูกนับว่าเป็นเพราะพระคุณแต่เพราะเป็นหนี้ที่ต้องจ่าย

สมมติชายคนหนึ่งทำงานหนักเพื่อผม ถึงวันจ่ายค่าจ้าง ผมกล่าวว่า “ผมจะบอกคุณนะว่าผมจะจ่ายให้คุณเท่าไร คุณทำงานหนักมาทั้งสัปดาห์แล้ว ผมจะมอบของขวัญชิ้นหนึ่งให้คุณเป็นเงิน 110 ดอลลาร์สำหรับการทำงานหนึ่งสัปดาห์ของคุณ”

“ของขวัญหรือ? ผมทำงานไปตั้ง 40 กว่าสัปดาห์สำหรับค่าจ้างนะ นี่ไม่ใช่ของขวัญหรอก-มันคือค่าแรงที่ผมสมควรได้รับต่างหาก”

ฉะนั้น ถ้าอับราฮัมได้รับความรอดโดยการประพฤติดีของเขา ก็อย่าใส่พระคุณเข้าไปด้วยเลย แต่เขาไม่ได้รับความรอดโดยการประพฤติดีของเขา “อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และความเชื่อนั้นทรงถือว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน...แต่สำหรับคนที่ไม่อาศัยการกระทำ แต่เชื่อในพระองค์ ผู้โปรดให้คนธรรมดาเป็นคนชอบธรรมได้

ความเชื่อของคนนั้นก็ถูกนับว่าเป็นความชอบธรรม” (รม. 4:3,5)

ผู้คนแบบไหนกันถูกนับว่าชอบธรรม? คนอธรรมที่ไม่สมควรได้รับความชอบธรรม! พระเจ้าทรงพาคนอธรรมไปสวรรค์หรือ? โอ ใช่แล้ว พระองค์เท่านั้นทรงทำให้พวกเขาเป็นคนชอบธรรมก่อนพวกเขาไปถึงสวรรค์-พระองค์ทรงนับว่าพวกเขาชอบธรรม พระเจ้าทรงนับว่าคนอธรรมเป็นคนชอบธรรม “เหมือนกับที่ดาวิดเช่นกันก็พรรณนาถึงความสุขของคน ผู้ซึ่งพระเจ้าโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการกระทำ โดยกล่าวว่า ‘คนทั้งหลายซึ่งได้โปรดยกความชั่วช้าของพวกเขาแล้ว และได้ทรงปกปิดบาปทั้งหลายของพวกเขาแล้ว ก็ได้รับพร มนุษย์ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงถือโทษบาปนั้น ก็ได้รับพร’” (ข้อ 6-8)

คราวนี้ นี่เป็นความรอดแบบไหนกัน? พระเจ้าทรงให้ความชอบธรรมเป็นของบางคนโดยปราศจากการประพฤติ เอาละ ความชอบธรรมใด? ความชอบธรรมของพระเยซูนั่นเอง ไม่ใช่ของพวกเขา ความสุขมีแก่ผู้ที่บรรดาความชั่วช้าของเขาได้รับการยกโทษ ที่บาปทั้งหลายของเขาได้รับการปกปิด ไม่ใช่แค่ได้รับการยกโทษ แต่ได้รับการปกปิด และพระเจ้าตรัสว่าพวกมันถูกลบออกไปจากสายพระเนตรของพระองค์แล้ว พวกมันถูกฝังไว้ในที่ลึกของทะเลแล้ว ถูกหอบไปไกลพอ ๆ กับทิศตะวันออกไกลจากทิศตะวันตก และพระองค์จะไม่จดจำพวกมันอีกต่อไป

บัดนี้นั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเกี่ยวกับบาปทั้งหลายของเรา พวกมันได้รับการชดใช้แล้ว ผมไม่ได้หมายถึงแค่บาปเหล่านั้นที่คุณกระทำก่อนคุณกลับใจเชื่อ แต่บาปทั้งหมดของทั้งชีวิตเลย พระเยซูทรงตายคนเดียวและทรงชดใช้บาปทั้งหลายของคนทั้งโลกแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้าที่พวกมันได้รับการชดใช้แล้ว! ความสุขมีแก่ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงนับบาป ผู้ที่พระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษด้วยบาป

คุณถามว่า “คริสเตียนทำบาปแล้วลายนวลไปได้หรือ?” โอ ไม่ใช่เลย! ยกตัวอย่างเช่น คุณพ่อคนหนึ่งอาจหวัดกันลูก ๆ ของเขา แต่พวกเขาก็ยังเป็นลูก ๆ ของเขาเหมือนเดิม พระเจ้าทรงตีสอนลูก ๆ ของพระองค์- ‘บุตรทุกคนที่พระองค์ทรงรับ’ พระคัมภีร์กล่าว จะมีบัลลังก์พิพากษาหนึ่งและบำเหน็จอันหลากหลายสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้รับใช้พระเจ้า แต่ผู้คนที่รอดแล้วอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าแล้วและถูกพาไปสวรรค์ ส่วนนั้นไม่อาจถูกยกเลิกได้ มันเป็นโดยพระคุณของพระเจ้า มันเป็นของขวัญของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าว

ฉะนั้น คน ๆ หนึ่งจึงถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในความชอบธรรมนั้นของพระเยซู เปาโลเป็นทุกขี้ใจเกี่ยวกับพวกยิว และเขากล่าวว่าคนเหล่านั้นมีเจตนาดี แต่พวกเขามีแนวคิดที่ผิด ๆ มันคืออะไรล่ะ เปาโล? มันคือ “พี่น้องทั้งหลาย ความปรารถนาแห่งใจของข้าพเจ้าและคำอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอลนั้น คือขอให้เขาทั้งหลายรอด ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกเขาว่า พวกเขามีความกระตือรือร้นในเรื่องพระเจ้า แต่ไม่ได้เป็นตามความรู้” (10:1,2) โอ พวกเขาเคร่งศาสนามาก ๆ และพวกเขากำลังพยายามที่จะเป็นคนชอบธรรมและคนดี แต่พวกเขาไม่รู้จักแผนการของพระเจ้าเลย

คราวนี้อ่านต่อ: “เพราะว่าพวกเขาขาดความรู้เกี่ยวกับความชอบธรรมของพระเจ้า และโดยที่พยายามจะตั้งความชอบธรรมของตนเอง จึงไม่ยอมให้พวกเขาเองอยู่ใต้อำนาจของความชอบธรรมของพระเจ้า” (ข้อ 3) นั่นคืออะไร? บางคนที่กำลังพูดถึงการไปสวรรค์ก็กำลังคิดถึงความชอบธรรมของตัวเอง แต่มันไม่มีค่าอะไรเลย คุณไม่มีอะไรเลยที่พระเจ้าทรงนับว่ามีค่า คุณไม่มีความชอบธรรมเลยสักซึ่ดที่จะช่วยให้คุณไปสวรรค์ได้ ถ้า

พระเจ้าไม่ยกความชอบธรรมให้ฟรี ๆ คุณก็มีมันไม่ได้

ฉะนั้นพวกยิวจึงเที่ยวไปทั่วเพื่อจะก่อตั้งความชอบธรรมของตัวเอง พวกเขาไม่ยอมมอบตัวให้แก่ความชอบธรรมของพระเจ้าที่พระองค์อยากยกให้แก่พวกเขาโดยไม่คิดค่า-เสื้อตัวนั้นที่พระองค์อยากสวมให้พวกเขาเพื่อปกปิดบาปทั้งหลายของพวกเขา และนั่นก็แย่จริง ๆ บางคนก็เป็นแบบนี้วันนี้

ข้อ 4 กล่าวว่า “เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราชบัญญัติ เพื่อความชอบธรรมแก่ทุกคนที่เชื่อ” จุดจบของพระราชบัญญัติ! เขียนกำกับไว้เลยว่า “จ่ายครบแล้ว” เขียนกำกับไว้เลยว่า “ไม่มีอะไรมากล่าวโทษเขาได้แล้วเพราะพระเยซูทรงชดใช้มันหมดแล้ว และมันไม่ถูกนับมาปรับโทษเขาแล้ว” นั่นแหละพื้นฐานที่ทำให้ผู้คนได้รับความรอดนิรันดร์ เพราะว่าบัดนี้พวกเขาถูกนับว่าชอบธรรมแล้ว

พระคริสต์ทรงทำเสื้อตัวหนึ่งเพื่อปกปิดบาปทั้งหลายของเรา!

นั่นใช้ภาพประกอบได้หลายวิธี ในสวนเอเดนเมื่ออาดัมและเอวาได้ทำบาปและพวกเขามาเจอกับพระเยซู พวกเขาทำเสื้อสำหรับตัวเอง นั่นคืออะไร? ความชอบธรรมของตัวเอง นั่นคือผู้คนแบบที่ลงแรงเพื่อความรอดของตัวเอง พวกเขาหยิบใบมะเดื่อมาหลายใบ หนีบพวกมันเข้าด้วยกัน และพยายามทำใบไม้เหล่านั้นให้กลายเป็นเสื้อผ้า แต่เมื่อใบไม้เหล่านั้นแห้งและเปราะเพราะเจอแดด พวกมันก็จะร่วงเป็นชิ้น ๆ และนั่นก็ไม่ดีมากนักเลย

ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงฆ่าสัตว์ที่ไม่มีผิดตัวหนึ่งและทรงทำเสื้อหนังสัตว์ให้อาดัมและเอวาเพื่อปกปิดความเปลือยเปล่าของพวกเขา และเหมือนกับที่สัตว์ที่ไม่มีผิดตัวนั้นถูกฆ่าและเลือดถูกหลั่ง นั่นก็แสดงภาพพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในลักษณะนั้น บางทีนั่นอาจเป็นครั้งแรกที่มีการใช้สัญลักษณ์ใด ๆ เพื่อแสดงภาพความรอดโดยพระคุณก็ได้ แต่สัตว์ที่ไม่มีผิดตัวนั้นได้ถูกฆ่า และจากนั้นพระเจ้าทรงเอาหนังของมันมาทำเป็นเสื้อคลุมหนังสัตว์ให้อาดัมและเอวา บัดนี้สัตว์ตัวหนึ่งไม่มีผิดตัว พวกเขาจึงได้เสื้อคลุมที่ไม่มีผิดมาคลุมตัวพวกเขา

มันเป็นภาพในเรื่องงานเลี้ยงสมรสนั้นเช่นกัน ในมัทธิว บทที่ 22 พระเยซูตรัสว่ากษัตริย์องค์หนึ่งทรงจัดงานอภิเษกสมรสให้โอรสของตน และเมื่อผู้คนได้รับเชิญ พวกเขา ก็ยกข้ออ้างต่าง ๆ แต่เมื่องานสมรสนั้นมาถึงและกษัตริย์เสด็จมาดูพวกเขา แยกหรือ พระองค์ก็พบว่ามิชายนคนหนึ่งที่ไม่ได้สวมเสื้อสำหรับงานสมรส และกษัตริย์ตรัสแก่เขาว่า “สหายเอ๋ย ทำไมท่านจึงได้เข้ามาที่นี่โดยไม่สวมเสื้อสำหรับงานสมรส’ และคนนั้นก็พูดไม่ออก” และกษัตริย์ก็ตรัสว่า “เอาเขาไป และทิ้งเขาเสียที่มีตายนอก ที่นั่นจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน’ ด้วยว่าผู้ที่ได้รับเชิญก็มาก แต่ผู้ที่ถูกเลือกก็น้อย” (ข้อ 12-14)

คุณหมายความว่าอะไร? หนทางเดียวที่จะได้เข้าในงานเลี้ยงสมรสนั้นในสวรรค์ก็คือ การสวมเสื้อผ้าชนิดหนึ่ง เสื้อผ้าชนิดใดกัน? ความชอบธรรมสีขาวนั้นของพระเยซู พระองค์ได้ทรงถอดมันวางไว้ เพื่อที่ผมจะหยิบมันมาสวมได้ พระองค์ทรงเข้าอยู่ในที่ของคนบาปคนหนึ่งแล้ว ผมจึงสามารถเข้าอยู่ในที่ของคนที่ชอบธรรมคนหนึ่งได้ และเสื้อผ้าตัวนั้น-ความชอบธรรมที่บริสุทธิ์และไร้รอยเปื้อนนั้นของพระเยซู-จะพาคุณไปถึงสวรรค์ และฉะนั้นผู้ใดที่วางใจในพระเยซูแล้วและกำลังฟังพาคความมรรณาและการไถ่โทษในฐานะตัวแทนของพระองค์ ก็ได้รับความรอดเป็นนิรันดร์

มีอีกคำหนึ่ง มันยังไม่หมด เพราะเรายังมีพระคริสต์อยู่เหมือนเดิม มันไม่ใช่แค่ว่าพระเยซูได้ทรงกระทำ

สิ่งที่แสนมหัศจรรย์อย่างเดียวและจากนั้นก็จากไปสวรรค์และลืมเราเสียแล้ว พระคัมภีร์กล่าวว่าพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดไปเพื่อจะทูลขอเผื่อเรา พระองค์กำลังพักอยู่ที่นั่นเพื่อรับประกันว่าสิ่งนั้นสำเร็จแน่นอน จนถึงที่สุดปลาย และฉะนั้น โรม 8 จึงกล่าวว่า “ใครเล่าจะฟ้องสิ่งใด ๆ ต่อคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้แล้ว คือพระเจ้าผู้ทรงนับว่าชอบธรรม ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก คือพระคริสต์ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ไข่แล้ว ผู้ได้ทรงคืนพระชนม์แล้วต่างหาก ผู้ซึ่งทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงอธิษฐานขอเพื่อพวกเราด้วย” (ข้อ 33,34)

ถ้าในสวรรค์เบื้องบนทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์บางองค์จะกล่าวว่า “เจ้าจอห์น ไรซ์คนนั้น! ข้าไม่อยากเห็นเจ้าคนไม่ดีนั้นเข้ามาอยู่ในสวรรค์เลย ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ไม่คิดหรือว่าพระองค์ควรเตะเขาออกไป?” พระเยซู ซึ่งทรงก้าวออกมาข้างหน้าและปรายตามอง คงจะตรัสว่า “จงดูรอยแผลเป็นเหล่านี้ในมือของเราสิ และรอยแผลนี้ในซี่ข้างของเรา และรอยแผลเป็นในเท้าของเรา! เราชดใช้ให้จอห์น ไรซ์แล้ว เราซื้อชายคนนั้นแล้ว เขาเป็นของเรา เราจ่ายค่าตัวเขาแล้ว และไม่มีบันทึกตรงไหนมาปรักปรำเขาได้เลย”

ผมมีพระองค์ผู้หนึ่งที่อยู่ฝ่ายผมแล้ว ผมมีหนายความองค์หนึ่งที่ศาลนั้นแล้ว ผมมีมหาบุโรหิตองค์หนึ่งที่แท่นบูชาในสวรรค์แล้ว ฉะนั้น “ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก คือพระคริสต์ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ไข่แล้ว ผู้ได้ทรงคืนพระชนม์แล้วต่างหาก” ฉะนั้นไม่มีใครสามารถนำสิ่งใดมากล่าวโทษผมได้อีก พระองค์ทรงเป็นมหาบุโรหิตของเรา ผู้ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดไปเพื่อทำการทูลขอเผื่อเรา ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ไม่มีพระคัมภีร์ตอนใดสอนว่าผู้ใด

อาจสูญเสียความรอดได้

คน ๆ หนึ่งมีชีวิตนิรันดร์แล้วเมื่อเขาได้รับความรอด นอกจากนี้ คน ๆ หนึ่งก็ได้รับการไถ่โทษแล้วด้วย เขาเป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้าแล้ว พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในร่างกายของเขาแล้ว พระเยซูกำลังจัดเตรียมบ้านแห่งหนึ่งในสวรรค์ให้เขาแล้วหากเขาได้กลับใจเชื่อด้วยตัวเองแล้ว บังเกิดใหม่แล้ว ถูกทำให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว บัดนี้ การสูญเสียความรอดนั้นก็คงเป็นสิ่งที่เลวร้ายจริง ๆ

ความรอดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผู้ใดจะได้ข้อยุติใด ๆ แต่น่าเสียดายที่เพราะคนบางคนไม่เข้าใจพระคัมภีร์ เพราะพวกเขา กำลังมองดูส่วนที่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง และเพราะว่าพวกเขา รู้ว่าตนไม่สมควรได้รับความรอดนิรันดร์ พวกเขาจึงแค่หวังว่าพวกเขาจะทำสำเร็จ พวกเขาไม่รู้สึกราวกับว่าตนจะสูญเสียความรอด แต่พวกเขา กลัวว่าพวกเขาอาจสูญเสียมันไปได้ ผู้คนมีคำสอนบางเรื่องที่แปลก ๆ แม้ว่าพระเยซูได้สิ้นพระชนม์และชดใช้หนี้ทั้งหมดนั้นแล้ว และแม้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาเรื่องชีวิตนิรันดร์แล้ว คนเหล่านี้ก็ยังคิดอยู่ว่าไม่แน่ว่าบางคนอาจหลงหายได้ คนเหล่านี้ที่มีแนวคิดนั้นเที่ยวค้นหาในพระคัมภีร์โดยพยายามจะหาบางสิ่งที่ไม่อยู่ในนั้นให้เจอ พวกเขา กล่าวว่า “นิยายของฉันทสอนว่าคุณมีโอกาสที่จะสูญเสียความรอดของคุณไปได้” ฉะนั้นพวกเขาจึงพยายามหาพระคำบางตอนให้เจอที่ดูเหมือนจะสอนว่าคน ๆ หนึ่งอาจสูญเสียความรอดได้ พวกเขาเจอบางตอน แต่พวกเขาก็ตีความข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นแบบผิด ๆ

บัดนี้ คุณเต็มใจไหมที่พระเยซูคริสต์จะทรงได้รับเกียรตินี้สำหรับการช่วยคุณให้รอด? คุณจะยอมให้ผมแสดงให้คุณเห็นไหมว่าตัวคุณเองไม่คู่ควรขนาดไหน? และคุณเต็มใจไหมที่จะเชื่อตามที่พระคัมภีร์กล่าว

แทนที่จะเชื่อตามประเพณีของมนุษย์และคำสอนประจำนิกายของคุณ? คุณพร้อมไหมที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า? พระเยซูทรงสมควรได้รับเกียรตินี้ และพระองค์ควรที่จะได้มันไป คุณจะยอมให้พระองค์ทำเรื่องการช่วยให้อรุดใหม่ และยอมให้พระองค์ทำเรื่องการรักษาไว้ในความรอดใหม่? บัดนี้ ถ้าคุณอยากได้ความจริงและเต็มใจที่จะเปิดใจของคุณอย่างเปี่ยมการอธิษฐานและอย่างถ่อมใจเพื่อรับสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าว คุณก็สามารถให้เรื่องนี้ได้ข้อยุติเป็นนิรันดร์

ผมอยากพูดถึงพระคำบางข้อซึ่งบางคนคิดว่าสอนว่าคน ๆ หนึ่งสามารถสูญเสียความรอดได้

ยอห์น 15:6

บทที่สิบห้าของยอห์นพูดถึงการเกิดผล พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นบรรดากิ่ง” พระองค์ตรัสต่อไปว่า ‘ถ้าผู้ใดเข้าสนิทอยู่ในเรา เขาก็จะเกิดผลมาก’ ฉะนั้น พระองค์จึงกำลังพูดถึงการเกิดผล จากนั้นพระองค์ตรัสในข้อ 6 ว่า “ถ้าผู้ใดมิได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นก็ต้องถูกทิ้งเสียเหมือนกิ่ง และเหี่ยวแห้งไป และผู้คนก็รวบรวมกิ่งเหล่านั้นไว้ และทิ้งพวกมันไว้ในไฟ และพวกมันก็ถูกเผาเสีย”

นั่นหมายความว่าคริสเตียนคนหนึ่งจะถูกโยนทิ้งในนรกหรือ? ไม่ใช่เลย อย่าด่วนไปข้อสรุปและตีความพระคัมภีร์ให้เป็นฝ่ายวิญญูณ สิ่งที่พระคำตอนนี้กล่าวก็คือว่า เถาองุ่นใดที่ไม่ออกผลเลยก็เหี่ยวแห้งไปและไม่มีอะไรดีเลย และผู้คนก็เก็บรวบรวมพวกมันไป โยนพวกมันเข้าในกองไฟและพวกมันก็ถูกเผา ทุกปีในสวนองุ่นที่ดีแห่งหนึ่ง กิ่งก้านแก่ ๆ เหล่านั้นก็ถูกตัดออกและเถาเหล่านั้นถูกตัดแต่งให้มีสภาพเดิม และบัดนี้เราพบเช่นนั้นในปาเลสไตน์และในประเทศอื่น ๆ เช่นเดียวกับในอเมริกา

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงกำลังตรัสว่ามนุษย์นั้นว่าเถาองุ่นใดที่ไม่เกิดผลก็ไร้ประโยชน์ และพวกเขาเอามันไปเผาไฟเสีย นั่นเป็นเหมือนต้นมะเดื่อที่พระเยซูทรงแข่งสาป และเข้าวันถัดมามันก็เหี่ยวแห้งไป บัดนี้ผมคิดว่าพระเยซูกำลังตรัสแก่คริสเตียนทั้งหลายว่า พระองค์ทรงอยากให้เราเกิดผล และเราทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัยหากเราไม่เกิดผล แต่ผมไม่คิดว่าพระองค์จะทรงฟาดคุณให้ตายทันทีหากคุณไม่เกิดผล มันเป็นความผิดพลาดที่จะด่วนไปถึงข้อสรุปที่เกิดจากการตีความให้เป็นฝ่ายวิญญูณเกี่ยวกับพระคำตอนหนึ่งและใส่การตีความให้มันซึ่งพระคัมภีร์ไม่ได้ใส่ให้มัน

เถาองุ่นที่ไม่เกิดผลนั้นไร้ประโยชน์ขนาดไหน? แน่نون มันเป็นความจริงที่ว่าพระเยซูไม่เคยตายเพื่อเถาองุ่นทั้งหลาย พวกมันไม่ถูกพาเข้าอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า พวกมันไม่ได้เป็นที่รักยิ่งต่อพระเจ้าจนพระเยซูได้ทนทุกข์การทรมานเหล่านั้นของผู้ถูกลงพระอาชญาเพื่อช่วยเถาองุ่นทั้งหลายให้อรุด ฉะนั้นมนุษย์จึงพบว่าพวกมันไร้ค่าเมื่อพวกมันไม่เกิดผล

แต่พระเจ้าไม่ทรงรู้สึกเช่นนั้นเกี่ยวกับมนุษย์ พระองค์แค่กำลังแสดงให้เห็นว่ามันไร้ประโยชน์ขนาดไหนหากคุณไม่ชนะจิตวิญญูณ คุณก็เหี่ยวแห้งไป

แต่จากนั้นพระคำตอนนี้กล่าวว่าผู้คนก็รวบรวมพวกมันและโยนพวกมันทิ้งในไฟ คุณเชื่อหรือว่ามนุษย์จะโยนคริสเตียนบางคนเข้าในไฟนรก? คุณไม่เชื่อแบบนั้นใช่ไหม? ในมัทธิว 13:41,42 เราอ่านว่า “บุตรมนุษย์จะส่งพวกทูตสวรรค์ของท่านออกไป และพวกทูตนั้นจะรวบรวมออกไปจากอาณาจักรของท่านทุกสิ่งที่ทำให้สะดุด และบรรดาคนซึ่งทำความชั่วช้า และจะทิ้งพวกเขาลงในเตาไฟ ที่นั่นจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยว

เคี้ยวฟัน” พวกทูตสวรรค์ ไม่ใช่มนุษย์ จะโยนเหล่าคนบาปที่ชั่วลงในนรก แต่นั่นไม่เกี่ยวอะไรเลยกับบทที่พูดถึงการเกิดผลนี้ มันแค่แสดงให้เห็นว่าคน ๆ หนึ่งไร้ประโยชน์ขนาดไหนเมื่อเขาไม่เกิดผล บัดนี้ อย่าทำให้นั้นหมายถึงสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ตรัส

เอเสเคียล 3:20,21

เอเสเคียล 3:20,21 ถูกเข้าใจผิดบ่อย ๆ “อีกประการหนึ่ง เมื่อคนชอบธรรมคนหนึ่งได้หันกลับจากความชอบธรรมของเขา และได้กระทำความชั่วช้า [เอเสเคียลเอ๋ย เจ้าเขียนข้อความนี้เพื่อชนชาติอิสราเอลตอนนี้] และเรารวาทินสะคุดไว้ตรงหน้าเขา เขาจะต้องตาย เพราะว่าเจ้ามิได้ให้คำตักเตือนแก่เขา เขาจะตายในบาปของเขา และความชอบธรรมของเขาซึ่งเขาได้กระทำนั้นจะไม่ถูกจดจำไว้เลย แต่โลหิตของเขาเราจะเรียกกร้องจากมือของเจ้า แต่อย่างไรก็ตามถ้าเจ้าตักเตือนคนชอบธรรม เพื่อคนชอบธรรมนั้นจะไม่กระทำความบาป และเขามิได้กระทำความบาป เขาก็มีชีวิตอยู่เป็นแน่ เพราะเขาได้รับคำตักเตือน เจ้าก็ได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้ด้วย”

บัดนี้จงระวังให้ดีที่จะไม่เพิ่มสิ่งที่พระคัมภีร์ไม่กล่าวเข้าไป คุณเห็นแล้วว่า เมื่อคุณใส่หลักคำสอนของคุณในที่ ๆ พระเจ้าไม่ได้ใส่มันเข้าไป คุณก็พยายามทำให้พระคัมภีร์สอดคล้องกับคุณ และนั่นเป็นสิ่งที่ผิด

ยกตัวอย่างเช่น คุณเชื่อใหม่ว่าคน ๆ หนึ่งที่ได้รับคำเตือนและจากนั้นก็ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องได้ไปสวรรค์โดยไม่ต้องบังเกิดใหม่? คุณไม่เชื่อแบบนั้น พระองค์ไม่ได้กำลังตรัสถึงการไปสวรรค์แต่ตรัสถึงพระราชบัญญัตินั้นเมื่อพระเจ้าทรงปกครองเหนือชนชาติอิสราเอลโดยตรง คุณฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และคุณก็จะถูกหिनขว้างจนตาย และถ้าคุณเป็นคนชอบธรรมและเชื่อฟังพระราชบัญญัตินั้นต่อไป คุณก็มีชีวิตอยู่ คุณช่วยชีวิตของคุณ, จิตวิญญาณของคุณ, ให้พ้นภัยแล้ว พระคัมภีร์ตอนนั้นกล่าวไว้ ความชอบธรรมในที่นี้เป็นความชอบธรรมของยิวคนหนึ่งภายใต้พระราชบัญญัตินั้น และการดำเนินชีวิตตามบัญญัติที่เหมาะสม และฉะนั้นเขาจึงไม่ถูกปรับโทษให้ถูกพาตัวออกไปและถูกหिनขว้างจนตาย โทษที่ถูกกล่าวถึงนี้ไม่ใช่การลงพระอาชญาในรันดร์ แต่แค่ตาย เหมือนคน ๆ หนึ่งที่ถูกลงโทษเพราะเหตุฆาตกรรมและถูกไต่สวนและถูกประหารชีวิต ถ้าคุณไม่ได้ก่อเหตุฆาตกรรม คุณก็ต้องรับโทษของฆาตกร ถ้าคุณไม่ได้ก่ออาชญากรรมบางอย่าง คุณก็ไม่ต้องรับโทษนั้น นี่คือการความชอบธรรมที่เอเสเคียลจะต้องเตือนประชาชนให้รับทราบ และพวกเขาจะต้องฟังเขา อย่าเพิ่มเข้ากับพระคำตอนนี้สิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ใส่เข้าไป พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “นี่คือคริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วคนหนึ่งและเมื่อเขาล้มเหลว เขาก็จะถูกส่งตัวไปนรก” องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ตรัสอะไรเช่นนั้นเลย และพระองค์ไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้น

2 เปโตร 2:20-22

ใน 2 เปโตร 2:20-22 ในภาคพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าตรัสถึงพวกสุนัขและพวกสุกร: “เพราะว่าถ้าหลังจากที่พวกเขาพ้นจากบรรดาสรพมลทินของโลกนี้แล้ว โดยทางความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขากลับเข้าไปพัวพันในสิ่งเหล่านั้นและพ่ายแพ้อีก บั้นปลายของพวกเขาที่ร้ายกว่าตอนต้น เพราะว่าถ้าพวกเขาไม่ได้รู้จักทางแห่งความชอบธรรมนั้นเสียเลยก็ยังคงดีกว่าที่พวกเขาได้รู้จักทางนั้นแล้ว ก็กลับหันไปเสียจากพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ที่ได้โปรดประทานให้แก่พวกเขา แต่สิ่งนั้นได้เกิดกับ

พวกเขาตามสุภาชิตอันแท้จริงว่า “สุนัขได้หันกลับไปหาสิ่งที่มันสำรอกออกมาแล้ว และสุกรที่ถูกชำระล้างตัวแล้วก็กลับไปหาการกลิ้งเกลือกของมันในปลักอีก”

คราวนี้ นั่นเป็นภาพของใครสักคนที่รับความรอดแล้วและจากนั้นเขาก็หันกลับไปและล้มในบาปและหลงหายอย่างนั้นหรือ? ไม่ใช่เลย เขากำลังพูดถึงทางหนีสำหรับบางคน พระเจ้าทรงสร้างทางนั้นขึ้นมาแล้ว โอ กางเขนนั้นเป็นสะพานข้ามหุบเหวแห่งความย่อหย่อนนิรันดร์ เราสามารถข้ามไปทางนั้นได้โดยเชื่อวางใจพระเยซู คุณได้พบทางหนึ่งแล้วหรือยัง? เส้นทางหลบหนีของพระองค์เปิดรับอยู่ คุณได้ยินข่าวประเสริฐนั้นแล้วหรือยัง? คุณได้เรียนรู้แล้วหรือยังว่าพระเจ้าทรงรักคุณและอยากให้คุณรับความรอด? ถูกต้องแล้ว!

แต่ความรู้ก็ไม่เพียงพอ เขากล่าวว่าหากพวกเขาไม่ได้รู้จักพระบัญญัตินั้นเลยก็ดีกว่าที่ได้รู้จักมันแล้ว และหันไปเสียจากมัน เขากำลังพูดถึงพระบัญญัติบางข้อ เขากล่าวตรงนี้ว่าการรู้จักพวกมันนั้นยังไม่พอ แต่ถ้าคุณรู้จักพวกมันในฐานะพระบัญญัติและไม่ปฏิบัติตามพวกมัน คุณก็ไม่ได้กำลังทำถูกต้อง ฉะนั้นคุณจึงหันกลับไปหาบาปทั้งหลายของคุณ จากนั้นพระเจ้าก็ตรัสสิ่งหนึ่งที่น่าแปลก; สุนัขจะหันไปหาอาเจียนของมันและสุกรที่ถูกล้างตัวแล้วก็กลับไปหาการกลิ้งเกลือกของมันในปลักอีก

คุณทราบไหมว่าปัญหาคืออะไร? สุนัขก็ยังเป็นสุนัขเหมือนเดิม และไม่กลับไปและกินสิ่งที่มันสำรอกออกมาแล้ว วัวตัวหนึ่งตาย และสุนัขตัวหนึ่งก็ออกมาและกินซากเนื้อที่เน่าเปื่อย และนั่นก็ทำให้มันไม่สบาย มันสำรอกออกมาและกลับไปกินเนื้อนั้นอีก ทำไมเล่า? ก็เพราะว่ามันยังเป็นสุนัขตัวหนึ่งเหมือนเดิม ไม่ใช่แกะ คราวนี้พูดถึงสุกรบ้าง สุกรชอบกลิ้งเกลือกในโคลน คุณล้างตัวให้สุกรตัวหนึ่งและขัดสีฉวีวรรณให้มัน และพอคุณหันไปนาทีเดียว มันก็กลับไปนอนกลิ้งเกลือกในโคลนเย็น ๆ อีก นั่นเป็นธรรมชาติของสุกร

ไม่มีตรงไหนเลยในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงเรียกลูก ๆ ของพระองค์ว่าสุกร สุกรเป็นสัตว์มลทินและไม่เหมาะที่จะใช้แสดงภาพคริสเตียน แต่แกะเป็นภาพที่ดีของคริสเตียน พระเยซูทรงใช้ภาพนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก บัดนี้เหตุใดคุณถึงอยากสร้างอะไรสักอย่างขึ้นมาซึ่งขัดต่อคำสอนของพระคัมภีร์เล่า? นั่นไม่ใช่การใช้พระคัมภีร์ที่ดีเลยและผู้คนไม่ควรสร้างอะไรสักอย่างขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีทั้งหลายของตน ทางหนินั้นคืออะไร? พวกเขาได้รับความรู้เกี่ยวกับความจริงนั้นแล้ว นั่นคือทางที่เปิดรับอยู่ แต่พวกเขาไม่เดินไปในทางนั้น พวกเขาจึงหลงทาง

ฮีบรู 10:26-29

ฮีบรู 10:26-29 เป็นพระคำต่อนหนึ่งที่แปลกและน่าตกใจ:

“ด้วยว่าถ้าพวกเราทำบาปอย่างจงใจหลังจากที่พวกเราได้รับความรู้แห่งความจริงแล้ว ก็ไม่มีเครื่องบูชาสำหรับบาปทั้งหลายหลงเหลืออยู่อีกต่อไป แต่มีการรอคอยอย่างหวาดกลัวสำหรับการพิพากษาและความเดือดดาลอันร้อนแรง ซึ่งจะเผาผลาญปฏิบัติเหล่านั้นเสีย คนที่ได้เหยียดหยามพระราชบัญญัติของโมเสสนั้นก็ต้องตายโดยปราศจากความเมตตา โดยพยานสักสองสามคน พวกท่านคิดว่า เขาสมควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเท่าใด ผู้ซึ่งได้เหยียดหยามพระบุตรของพระเจ้าให้อยู่ใต้ฝ่าเท้า และได้นับว่าพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งเขาถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดยพระโลหิตนั้นว่า เป็นสิ่งไม่บริสุทธิ์ และได้ทำการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญูณแห่งพระคุณ”

คราวนี้มันคืออะไรกัน? นี่คือคนบางคน พวกเขาได้รับความรู้เกี่ยวกับความจริงนั้นแล้ว และจากนั้นก็
จงใจทำบาป พวกเขาบอกว่า “ไม่ละ ฉันจะไม่ต้อนรับพระคริสต์หรอก” หนังสือฮีบรูถูกเขียนไปถึงชนชาติ
อิสราเอล นั่นคือพวกยิว และนี่คือยิวคนหนึ่งที่กำลังบอกว่า “ไม่ละขอรับ ข้าพเจ้าชอบระบบปุโรหิต เครื่องสัตว์บูชา
ธรรมศาลา และข้าพเจ้าจะไม่หันหลังให้การเป็นยิวที่ยึดความเชื่อเดิมหรอก ข้าพเจ้าจะเดินในทางของภาค
พันธสัญญาเดิมต่อไป”

แล้วเรื่องนี้ละ? เออละ คุณมาถึงความรู้เกี่ยวกับความจริงนั้นแล้ว คุณได้เรียนรู้แล้วว่าพระคริสต์ได้
สิ้นพระชนม์ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้เทศนาที่แม่น้ำจอร์แดนและเขากล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของ
พระเจ้า” ลูกแกะปีศาจทุกตัวเหล่านั้นแสดงภาพการมาของพระองค์ คุณกล่าวว่า “ไม่ละขอรับ ข้าพเจ้าจะอยู่
ต่อไปกับเครื่องสัตว์บูชาภาคพันธสัญญาเดิมที่เป็นลูกแกะ และระบบปุโรหิตและธรรมศาลาทั้งหลาย” พวกเขา
“ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว” ชนชาติอิสราเอลถูกแยกตั้งไว้สำหรับพระเจ้าและพระเจ้าทรงมีพันธสัญญาบางอย่าง
และพระองค์ประทานเครื่องสัตว์บูชาของเลือดให้แก่พวกเขาเพื่อเป็นเครื่องหมายว่าพวกเขาจะเป็นประชากร
ของพระเจ้า บัดนี้ถ้าผู้ใดในคนเหล่านี้รังเกียจโลหิตนั้นที่ซึมายังพระเยซู, ผู้ทรงเป็นลูกแกะปีศาจนั้น, และโลหิต
อื่นและรังเกียจภาพเหล่านั้นที่ซึมายังความรอดของพระเยซู ก็ไม่มีเครื่องสัตว์บูชาอื่นใดแล้ว เขาต้องไปนรก ยิว
คนหนึ่งที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติด้านพิธีการอาจชอบมันมากกว่า เขามาถึงความรู้เกี่ยวกับความจริงนั้นและ
ปฏิเสธมันเสีย คุณรู้ว่ามันเป็นเรื่องที่น่าเศร้ายิ่งนักและร้ายแรงและอันตรายจริง ๆ เมื่อคน ๆ หนึ่งได้ยินความ
จริงนั้นและหันไปเสียจากมัน คนเหล่านี้ก็ทำแบบเดียวกัน คนทั้งหลายที่จิตใจปฏิเสธพระคริสต์ก็ไม่สามารถพบ
เครื่องสัตว์บูชาอื่นใดแล้ว พระคำตอนนั้นกล่าว ถ้ายิวคนใดมาถึงความรู้เกี่ยวกับความจริงนั้นในพระคริสต์ ว่า
พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาของเรา แต่เขายังตั้งใจไปในทางอื่น ๆ ต่อโดยไม่ต้อนรับพระคริสต์ ก็ไม่มีการไถ่โทษ
สำหรับเขาอีกต่อไปแล้วนอกจากพระเยซู

และฉะนั้นพระคำตรงนั้น และข้อพระคัมภีร์เช่นนั้นอีกหลายตอน จึงถูกเข้าใจผิดเพราะคุณเริ่มต้นด้วย
แนวคิดที่ผิด จากนั้นคุณก็อ่านเจอในพระคำตอนนั้นบางสิ่งที่คุณคิดขึ้นมาเอง คุณจึงได้ความดีความชอบ
สำหรับการช่วยตัวเองให้รอดและการสัตย์ซื่อจนถึงที่สุด และนั่นก็แย่มาก ๆ

ไม่มีพระคัมภีร์ตอนใดเลยที่สอนว่าคริสเตียนคนใดที่บังเกิดใหม่แล้วอาจสูญเสียความรอดได้ นั่นก็จะ
ขัดกับพระสัญญาที่ชัดเจนในพระคัมภีร์หลายสิบแห่ง ก็จะสอนเรื่องความรอดโดยการประพฤติ ก็จะเหมินเฉย
พระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตของเรา ก็จะทำให้พระโลหิตของพระคริสต์ที่ไถ่โทษหมดความน่าเชื่อถือ

การที่ถูกคนใดของพระเจ้าจะสูญเสีย

ความรอดได้นั้นก็คงทำให้หลักคำสอน

ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดของพระคัมภีร์กลายเป็นเท็จไป

ครั้งหนึ่งชายคนหนึ่งได้กล่าวเกี่ยวกับความรอดว่า “การไปสวรรค์ก็เหมือนกับขี่จักรยาน トラบใดที่คุณ
ถีบต่อไปและมุ่งตรงไปข้างหน้าต่อไป คุณก็จะไปถึงที่นั่น” เขาคิดว่าトラบใดที่คน ๆ หนึ่งประพฤติดีต่อไป เขาก็
จะรอดต่อไป

ชายคนนั้นไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับแผนการแห่งความรอดตามพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์พูดถึงความ

รอดว่าเป็นของประทานให้เปล่าของพระเจ้า และว่าคุณได้รับชีวิตนิรันดร์ ไม่ใช่เพราะคุณถึบหนเดียว ไม่ใช่เพราะว่าคุณทำสิ่งดีอย่างเดียว แต่เพราะว่าพระเจ้า ในความรักเมตตาของพระองค์ ทรงยอมให้พระเยซูตายแทนที่เรา และเราได้เชื่อวางใจในพระองค์ และพระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่เราแล้วและทรงรับเราเข้าอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว

คราวนี้ผมอยากพูดกับคุณเกี่ยวกับเรื่องเหลวไหลไร้สาระบางเรื่องที่ตั้งจะเป็นความจริงหากคน ๆ หนึ่งสามารถสูญเสียความรอดของตนไปได้จริง ๆ

ความรอดก็คงเป็นโดยการประพฤติ ไม่ใช่โดยพระคุณแล้ว

ถ้าใครสักคนสามารถสูญเสียความรอดของตนไปได้ ความรอดของเขาก็คงเป็นโดยการประพฤติ ไม่ใช่โดยพระคุณแล้ว ผมรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวว่า “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ และมีไม่ใช่โดยตัวท่านทั้งหลายเอง ความรอดนั้นเป็นของประทานของพระเจ้า ไม่ใช่โดยการกระทำใด ๆ เกรงว่าคนหนึ่งคนใดจะอวดได้” (อฟ. 2:8,9) แต่ถ้าคน ๆ หนึ่งสูญเสียความรอดไป เขาก็จะทราบว่าเขาไม่ได้ประพฤติต่อไปมากพอ และถ้าคุณไม่แน่ใจเรื่องนั้น คุณก็จะไม่มีวันมั่นใจจริง ๆ เลยเกี่ยวกับความรอดของคุณ

ขณะอยู่ในงานฟื้นฟูแห่งหนึ่งที่จัดในเมืองวิททิเออร์, รัฐแคลิฟอร์เนีย, ชายหนุ่มคนหนึ่งออกมาข้างหน้าเพื่อจะรับความรอดสามหนในสามสัปดาห์ที่ต่างกัน เขาคิดว่าเขาหลงหายอีกแล้วทุกวัน ความจริงก็คือ เขากำลังใช้ตรรกะมากกว่าพวกคุณบางคนที่คุณสามารถหลงหายได้อีกด้วยซ้ำ พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้อธิษฐานในลูกา 11:4 ว่า “และขอโปรดยกโทษบาปทั้งหลายของข้าพระองค์ทั้งหลาย ด้วยว่าข้าพระองค์ทั้งหลายยกโทษให้ทุกคนที่เป็นหนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายด้วย และขออย่าทรงนำข้าพระองค์ทั้งหลายเข้าไปในการทดลอง แต่ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากความชั่วร้าย”

เราจะต้องอธิษฐานว่า “ขอโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายทุก ๆ วัน” ทุกวัน เราจะต้องอธิษฐานว่า “ขอโปรดยกโทษบาปทั้งหลายของข้าพระองค์ทั้งหลาย” คราวนี้ถ้าคุณทำบาปทุกวัน คุณไม่ต้องรับความรอดอีกทุกวันหรือ? ช่างเป็นความคิดที่เง่าจริง ๆ! นั่นก็คงไม่ใช่ความรอดโดยพระคุณของพระเจ้าแล้ว คุณไม่สามารถถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้าได้สำหรับการช่วยให้รอดนั้น หากคุณต้องสตัยชื่อ มันคงจนถึงที่สุด เมื่อใช้แผนการนั้น แนวคิดนั้น ถ้าคน ๆ หนึ่งไปถึงสวรรค์ได้จริง ๆ เขาก็ไปถึงที่นั่นโดยการสตัยชื่อจนถึงที่สุด แบบนั้นเขาก็ไม่ต้องถวายเกียรติอันใดแต่พระเจ้าเลย

เชิญตามสบายและโอ้อวดเลยเมื่อคุณไปถึงสวรรค์ว่า “ฉันทำสำเร็จแล้ว! ฉันสตัยชื่อมันคงจนถึงที่สุดแล้ว! ฉันได้มาถึงที่นี่ด้วยตัวเองแล้ว!” บัดนี้เมื่อผมไปถึงสวรรค์ ถ้ามีใครเทียวกล่าวว่า “มองมาที่ฉันสิ ฉันทำสำเร็จแล้ว! ฉันได้ทำทุกสิ่งที่ต้องทำแล้ว! ฉันสมควรได้มาสวรรค์แล้ว และฉันมาอยู่ตรงนี้เพราะฉันได้กระทำ” ผมมีข้อตกลงกับทูตสวรรค์กาบリエลว่าเราสองคนจะจับคนนั้นโยนข้ามราวระเบียงออกไปเลย ไม่มีใครจะได้อยู่ในสวรรค์ยกเว้นคนเหล่านั้นที่สรรเสริญพระเยซูเจ้าที่รัก และถวายความดีความชอบทั้งหมดแด่พระองค์สำหรับการพาเราเหล่าคนบาปที่ไม่ได้เรื่องไปถึงที่นั่น

คราวนี้ ถ้าผู้ใดสูญเสียความรอดได้ นั่นก็พิสูจน์อะไรเล่า? ว่าคุณล้มเหลวเสียแล้ว หรือว่าพระเจ้าทรงล้มเหลวเสียแล้ว? ถ้าคุณเป็นฝ่ายที่ล้มเหลวเสียแล้ว ความรอดก็คงเป็นโดยการประพฤติดีแทนที่จะเป็นโดย

พระคุณของพระเจ้า แต่จงฟังเอเฟซัส 2:8,9 อีกที: “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ และมีใช้โดยตัวท่านทั้งหลายเอง ความรอดนั้นเป็นของประทานของพระเจ้า ไม่ใช่โดยการกระทำใด ๆ เกรงว่าคนหนึ่งคนใดจะอวดได้”

หลักคำสอนที่ชัดเจนที่สุดของพระคัมภีร์ก็คือว่า ไม่มีมนุษย์คนใดสมควรได้รับความรอด แต่ว่ามีแต่พระคุณของพระเจ้า, ความโปรดปรานที่เราไม่สมควรได้รับจากพระองค์, ความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเหล่าคนบาปที่สมควรตกนรก เท่านั้นที่สามารถปกป้องเราทุกคนไม่ให้เจอกับความพินาศนิรันดร์ได้ ฉะนั้นถ้าผู้ที่มีความรอดแล้วสามารถหลงหายได้เพราะขาดการประพฤติ ความรอดของเขาก็ไม่ใช่โดยพระคุณแล้ว ถูกไหม? ถ้าคุณเชื่อแบบนั้น คุณก็กำลังปฏิเสธหลักคำสอนหลักของพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรอด

หลักคำสอนเรื่องการไถ่โทษด้วยพระโลหิตและ การสิ้นพระชนม์แทนที่ของพระคริสต์ ก็คงไม่เป็นความจริง

นี่คงเป็นอีกหนึ่งความผิดพลาดแบบเหลวไหลสิ้นดี ถ้าผู้ที่รอดแล้วคนใดสามารถสูญเสียความรอดของตนได้ หลักคำสอนเรื่องการไถ่โทษด้วยพระโลหิตและการสิ้นพระชนม์แทนที่ของพระคริสต์ก็คงไม่เป็นความจริงแล้ว พระคัมภีร์สอนว่าความหวังเดียวของผมเกี่ยวกับสวรรค์ก็คือว่าความรอดของผมถูกจ่ายแล้ว และเมื่อผมได้วางใจพระเยซู ผมก็ถูกนับว่าชอบธรรมแล้ว มันไม่ใช่ที่ผมเป็นคนบาปที่ไม่ได้เรื่องที่มีเครื่องหมายหนึ่งอยู่บนตัวผม แต่ว่าผมถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมแล้ว พร้อมกับเสื้อคลุมสีขาวตัวหนึ่งอยู่บนตัวผม โอ บาปทั้งหลายของผมถูกปกปิดและถูกลืมหมดแล้ว!

บทเพลงหนึ่งของผมกล่าวว่า “บาปของข้าได้รับการอภัยและถูกยกเลิกและถูกปกคลุมแล้ว และไม่เป็นที่จดจำอีกเลย” โอ ความรอดใดก็ตามต้องเป็นความรอดที่พระเจ้าทรงทำหน้าที่ในการช่วยให้รอด การไถ่โทษด้วยพระโลหิตคงจะไม่จำเป็นเลยหากคุณสามารถได้รับความรอดของคุณโดยการประพฤติดีและโดยการสัตย์ซื่อจนถึงที่สุด การที่พระคริสต์ทรงรับโทษแทนเรา ทรงรับความผิดของเราไป และ “ด้วยรอยเขียนของพระองค์เราจึงได้รับการรักษาให้หาย” ก็คงไม่เป็นความจริงหากเราได้รับความรอดของเราโดยพึ่งตัวเอง

ฮีบรู 10:12-14 กล่าวว่า “แต่มนุษย์ผู้นี้ หลังจากพระองค์ได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงหนเดียวเพื่อบาปทั้งหลายซึ่งใช้ได้เป็นนิรันดร์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ตั้งแต่นี้ไปทรงคอยอยู่นกว่าบรรดาศักดิ์ของพระองค์จะถูกทำให้เป็นที่รองพระบาทของพระองค์ เพราะว่าโดยการทรงถวายเครื่องบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว [คนเหล่านั้นที่ถูกแยกตั้งไว้โดยความมรรยาของพระเยซู] ถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์”

เครื่องถวายบูชาเดียวใช้ได้ทุกสิ่งหรือ? ใช่แล้ว โอ บางคนวันนี้หมายพิงบาทหลวงบางคน พิธีมิสซาบางคราว และคิดว่าเขาสามารถซื้อแต้มเพิ่มให้คุณในสวรรค์ได้มิใช่หรือ อย่าเชื่อแบบนั้นเลย เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ ทั้งหมดนั้นได้รับการชดใช้และปิดบัญชีไปแล้วตอนนั้น แต่หลักคำสอนเรื่องการไถ่โทษด้วยพระโลหิตและการนับว่าชอบธรรมโดยการสิ้นพระชนม์แทนที่ของพระคริสต์คงตั้งอยู่ไม่ได้หากผู้คนรับความรอดโดยการกระทำที่ดีของตนและโดยการสัตย์ซื่อจนถึงที่สุด หากผู้ใดสูญเสียความรอดได้ นั่นก็คงพิสูจน์ว่าหลักคำสอน

เรื่องการไถ่โทษแทนของพระเยซูไม่เป็นความจริง

ถ้าใครสูญเสียความรอดได้ เขาก็ไม่ถูกนับว่า

ชอบธรรม ตามที่พระคัมภีร์กล่าว

นี่เป็นความเหลวไหลอีกเรื่อง ถ้าผู้ใดที่รับความรอดแล้วสามารถสูญเสียความรอดได้ ผู้ที่รับความรอดแล้วก็ไม่ถูกนับว่าชอบธรรมตามที่พระคัมภีร์สอน พระคัมภีร์กล่าวต่อไปเกี่ยวกับการนับว่าชอบธรรม ในโรม 3:9-18 เราเรียนรู้ว่าไม่มีสักคนเป็นคนดี “ไม่มี ไม่เลยสักคน” ไม่มีสักคนที่ทำดี: พวกเขาเป็นคนบาปเหมือนกันหมด แต่ข้อ 24-26 บอกเราถึงสิ่งที่แสนวิเศษนี้: “โดยถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดค่า [เราทุกคนทำบาปแล้ว] โดยพระคุณของพระองค์ ผ่านทางการทรงไถ่ที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นที่ลบล้างพระอาชญา โดยทางความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ เพื่อประกาศความชอบธรรมของพระองค์ สำหรับการทรงยกบาปทั้งหลายที่ผ่านมาพ้นไปแล้ว โดยความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวว่า เพื่อประกาศความชอบธรรมของพระองค์ ณ เวลานี้ เพื่อพระองค์จะทรงชอบธรรม และเป็นผู้ทรงกระทำให้คนที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรม”

นั่นหมายความว่าพระเจ้าต้องสัตย์จริงอย่างนั้นหรือ? ใช่แล้ว พระเจ้าตรัสว่า “เราจะไม่นับว่าหนี้สินนี้ได้รับการชดใช้แล้วจนกว่ามันได้รับการชดใช้” พระเยซูตรัสว่า “ข้าพระองค์จะใช้หนี้ให้ พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์จะชดใช้ให้ด้วยโลหิตทุกหยดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะชดใช้ให้ด้วยความเจ็บปวดทุกแปลบ ข้าพระองค์จะชดใช้ให้น้ำลายแห่งความละอายทุกหยดบนใบหน้าของข้าพระองค์ โดยการล้อเลียนทั้งหมดของเหล่าคนโง่ที่ชั่ว” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ข้าพระองค์จะใช้หนี้ให้” และพระองค์ทรงทำแล้ว และพระเจ้าในสวรรค์ตรัสแล้วว่า “เราพอใจแล้ว” พระเยซูตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” จากนั้นทุกคนในสวรรค์ก็โห่ร้องว่า “สำเร็จแล้ว! จบสิ้นแล้ว! จ่ายครบแล้ว!” บัดนี้คุณและผมถูกนับว่าชอบธรรมโดยการไถ่โทษที่พระองค์ทรงกระทำแล้ว “แล้วการไถ่อดอยู่ที่ไหนเล่า มันถูกตัดออกไปเสียแล้ว โดยบัญญัติใดเล่า แห่งการกระทำหรือ ไม่ใช่ แต่โดยบัญญัติแห่งความเชื่อ เหตุฉะนั้น เราทั้งหลายจึงสรุปได้ว่า มนุษย์คนใดจะเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยความเชื่อ โดยปราศจากบรรดาการกระทำของพระราชบัญญัติ” (ข้อ 27,28)

นี่คือการนับว่าชอบธรรมโดยไม่พึ่งการประพฤติตามพระราชบัญญัติ-การนับว่าชอบธรรมเพราะเราเชื่อวางใจพระเยซูแล้ว แต่หลักคำสอนของพระคัมภีร์เรื่องการนับว่าชอบธรรมคงไม่เป็นความจริงหากเรารอดแล้ว และจากนั้นก็สูญเสียความรอดได้

ในกิจการ 13:38,39 เราพบเปาโลในการเดินทางแบบมิชชันนารีของเขาโดยเทศนาที่เมืองอันทิโอก และแคว้นปิสิดี เขากล่าวว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงทราบเถิดว่า พวกท่านและพี่น้องทั้งหลาย โดยทางชายผู้นี้แหละจึงได้ประกาศการยกบาปทั้งหลายแก่พวกท่าน และโดยพระองค์นั้น ทุกคนที่เชื่อก็ถูกนับว่าชอบธรรมจากสิ่งสารพัด ซึ่งจากสิ่งเหล่านั้นพวกท่านไม่สามารถถูกนับว่าชอบธรรมได้โดยพระราชบัญญัติของโมเสส”

รอดเดี่ยวก่อน! ผู้ที่วางใจในพระเยซูก็ถูกนับว่าชอบธรรมจากอะไรนะ? จากแค่สิ่งเหล่านั้นที่เขาเคยทำก่อนที่เขาได้รับความรอดหรือ? ไม่ใช่ จากสิ่งสารพัดต่างหาก จากทุกสิ่งที่เคยถูกนำมากล่าวโทษเขาได้ ทั้งหมดถูก

ลบออกไปแล้ว พวกมันได้รับการยกโทษหมดแล้ว พวกมันถูกขีดฆ่าออกไปแล้ว เพราะพระเยซูทรงรับโทษแทนผมและทรงชดใช้หนี้ของผมแล้ว

และเราเห็นในโรม 4 ว่าอับราฮัมถูกนับว่าชอบธรรมไม่ใช่โดยการกระทำของพระราชบัญญัติแต่โดยความเชื่อ และฉะนั้น เราคงไม่มีความรอดตามพระคัมภีร์เลย ไม่มีการนับว่าชอบธรรมเลย หากเราสามารถสูญเสียความรอดของเราได้หลังจากที่พระเยซูทรงซื้อมันให้เราแล้ว

ถ้าผู้ที่รอดแล้วสูญเสียความรอดได้ การอธิษฐานทูลขอ

แบบมหาปุโรหิตของพระคริสต์

ก็เปล่าประโยชน์

รอดเดี๋ยวก่อน! ถ้าคนที่รอดแล้วสูญเสียความรอดได้ การอธิษฐานแบบมหาปุโรหิตของพระคริสต์ก็คงเปล่าประโยชน์ พระองค์ทรงมีชีวิตอยู่เสมอไปเพื่อเรา พระองค์ยังรักเราเหมือนเดิม ยอห์น 13:1 บอกเราว่า พระองค์ “ได้ทรงรักพวกของพระองค์เองซึ่งอยู่ในโลกนี้ พระองค์ทรงรักพวกเขาจนถึงที่สุดปลาย” พระองค์จะถูกจับกุม คือนั้นยูดาส อิสคาริโอทจะมาพร้อมกับจอบของผู้ทรยศสำหรับแก้มของพระองค์ พระเยซูจะถูกจำคุกที่บ้านของมหาปุโรหิต พຽນนี้เข้า พระองค์จะทรงออกไปถูกตรึงกางเขน แต่คือนั้น พระคัมภีร์บอกเราว่า “ได้ทรงรักพวกของพระองค์เอง... พระองค์ทรงรักพวกเขาจนถึงที่สุดปลาย”

และฉะนั้น พระองค์จึงรักเราตอนนี้ และเมื่อพระเยซูช่วยเราให้รอดแล้ว พระองค์ก็ตรัสว่า “บัดนี้สำเร็จแล้ว เราจะไปยืนอยู่ตรงนี้และทำสิ่งนี้ต่อไปตลอดชั่ววันรันดร์กาล ทุกคนที่เราซื้อแล้ว ทุกคนที่เชื่อวางใจเราแล้ว เราจะพาพวกเขาไปถึงบ้านในสวรรค์อย่างปลอดภัย”

เราจึงอ่านในฮีบรู 10:21,22 และ 9:24 ว่า

“และเพราะมีมหาปุโรหิตเหนือครอบครัวของพระเจ้าแล้ว ขอให้พวกเราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ในความเชื่ออันมั่นคงเต็มเปี่ยม โดยให้ใจของพวกเราถูกประพรมชำระให้พ้นจากจิตสำนึกอันชั่วร้าย และกายของพวกเราถูกล้างชำระด้วยน้ำอันใสบริสุทธิ์”

“เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในบรรดาสถานที่บริสุทธิ์ที่สร้างด้วยมือมนุษย์ ซึ่งเป็นภาพจำลองของสิ่งของที่แท้จริงนั้น แต่ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั่นเอง บัดนี้เพื่อจะทรงปรากฏต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา”

นี่คือพระเยซูที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา และถ้าชื่อของเราไหลขึ้นมา พระองค์ก็ทรงอยู่ตรงนั้นเพื่อจะตรัสว่า “จำได้ไหม หนึ้นนั้นถูกขีดใช้หมดแล้ว ชายคนนั้น หญิงคนนั้นเป็นของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ชดใช้หนี้มันทั้งหมดแล้ว” ทุกคนในสวรรค์ทราบเรื่องนี้ และดีใจเพราะมัน

เราจึงอ่านในโรม 5:9,10 ว่า “แล้วยิ่งกว่านั้น บัดนี้เมื่อถูกนับว่าชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ พวกเราจะรอดจากพระพิโรธโดยทางพระองค์ เพราะว่าถ้าขณะที่พวกเรายังเป็นศัตรูกัน พวกเราได้ถูกทำให้กลับคืนดีกันกับพระเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อได้ถูกทำให้กลับคืนดีแล้ว พวกเราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์”

นั่นคือ พระเยซูทรงมีชีวิตอยู่เสมอเพื่อทูลขอเผื่อเราและอยู่ฝ่ายเรา แต่ตำแหน่งมหาปุโรหิตของพระ

คริสต์คงไม่เกิดผลดีอะไรเลยหากคนที่รับความรอดแล้วสูญเสียความรอดได้ การทูลขอเผื่อของพระคริสต์ก็ล้มเหลวเสียแล้ว นั่นเป็นคำสอนที่เหลวไหล ถูกต้องไหม? ใน 1 ยอห์น 2:1,2 เราอ่านว่า “ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะไม่ทำบาป และถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทำบาป [ผู้ที่เป็นคริสเตียนบางครั้งก็ทำบาป] พวกเราก็มีผู้ที่เสนอความแทนสถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น และพระองค์ทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาเพราะบาปทั้งหลายของพวกเรา และไม่ใช่เพราะพวกเราคนเดียว แต่เพราะบาปทั้งหลายของโลกทั้งสิ้นด้วย”

เราไม่ควรทำบาป แต่ผมรู้ว่าเราทุกคนทำบาป นั่นเป็นเหตุว่าทำไมเราถึงได้รับคำบัญชาให้อธิษฐานในคำอธิษฐานประจำวันของเราว่า “ขอทรงโปรดยกโทษบาปของข้าพระองค์ทั้งหลายให้แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย” แต่ขอขอบคุณพระเจ้า พระเยซูทรงมีชีวิตอยู่เสมอไปเพื่อทูลขอเผื่อเราในสวรรค์เบื้องบน นั่นเป็นหลักคำสอนหนึ่งของพระคัมภีร์ที่คงจะถูกโยนทิ้งไป หากพระเยซูเจ้าไม่พิทักษ์รักษาคนเหล่านั้นที่รับความรอดแล้วไว้ และฉะนั้นคำอธิษฐานแบบมหาปุโรหิตเหล่านั้นจะมีประโยชน์อันใดเล่า?

ถ้าผู้ที่รอดแล้วสามารถหลงหายได้อีก

ลูกของพระเจ้าย่อมคงอยู่ในนรกแล้ว

ความเหลวไหลอีกเรื่องคือนี่: ถ้าผู้ที่รับความรอดแล้วสามารถสูญเสียความรอดได้ ลูกของพระเจ้าย่อมคงอยู่ในนรกแล้ว บัดนี้เมื่อผู้ใดรับความรอดแล้ว เขาเป็นอะไร? เขากลายเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว บัดนี้เขาบังเกิดจากพระเจ้าแล้ว นั่นเป็นหลักคำสอนตามพระคัมภีร์เรื่องการบังเกิดใหม่ พระเยซูตรัสแก่นิโคเดมัสว่า

“ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นไม่สามารถเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้”

“ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและจากพระวิญญาณ ผู้นั้นไม่สามารถเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้”

“อย่าประหลาดใจที่เรากล่าวแก่ท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่”- ยอห์น 3:3,5,7

คราวนี้ การบังเกิดใหม่นี้ถูกพูดถึงในยอห์น 1:12,13: “แต่ทุกคนที่ได้ต้อนรับพระองค์ พระองค์ได้ประทานอำนาจแก่พวกเขาให้กลายเป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์ ผู้ซึ่งได้บังเกิดมา ไม่ใช่จากเลือด หรือจากความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่จากพระเจ้า”

ทุกคนที่ต้อนรับพระเยซูก็บังเกิดจากพระเจ้าแล้ว นั่นหมายความว่าผมถูกให้กำเนิดในครอบครัวนั้นแล้ว นั่นหมายความว่าบัดนี้ผมเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของผมแล้ว และผมเป็นส่วนหนึ่งของพระองค์ ผมเป็นทายาทคนหนึ่งของพระเจ้า และทายาทร่วมของพระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนแปลงนั้นที่เกิดขึ้นในจิตใจถูกกระทำโดยการกระทำกิจสองชั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระวจนะของพระเจ้า นั่นคือ พระวจนะของเจ้านำการฟ่องใจมาให้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าทรงช่วยกระทำกิจเกี่ยวกับการกลับใจใหม่ และผมถูกทำให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว

เออละ ถ้าเราได้รับความรอดและถูกทำให้เป็นลูกของพระเจ้าแล้ว เราก็ถูกรับเข้าในครอบครัวนั้นแล้ว บัดนี้ถ้าผมไปนรกได้ ก็คงมีลูกของพระเจ้าอยู่ในนรกเบื้องล่าง พระคัมภีร์พูดถึงการบังเกิดใหม่ แต่มันไม่เคยพูดถึงการไม่เกิด ภาพนั้นไม่ถูกกล่าวถึงและไม่ถูกใช้ด้วยซ้ำ ไม่เลย ขอขอบคุณพระเจ้า เมื่อคุณเกิดเข้าในครอบครัว

นั่น คุณก็อยู่ในครอบครัวนั้นตลอดไป บัดนี้เรื่องเหล่านี้เป็นหลักคำสอนที่ยิ่งใหญ่ที่คงกลายเป็นเรื่องเหลวไหล หากผู้ใดสามารถสูญเสียความรอดของตนได้

ถ้าผู้ใดที่รอดแล้วสูญเสียความรอดได้ พระสัญญา

หลายเรื่องของพระคัมภีร์ก็คงไม่เป็นความจริง

ถ้าผู้ใดที่รอดแล้วสูญเสียความรอดของตนได้ พระสัญญาเรื่องหลายประการของพระคัมภีร์ก็ไม่ได้หมายความว่ามั่นคงถาวร และไม่เป็นความจริง ดูยอห์น 5:24: “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่ฟังคำของเรา และเชื่อในพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามา นั้น ก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่เข้าสู่การปรับโทษ แต่ได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว”

บัดนี้ฉันกล่าวว่าพระองค์จะไม่มีวันขับไล่พวกเขาออกไปเลยหรือ? พวกเขามีชีวิตนิรันดร์แล้ว พวกเขาจะไม่มาสู่การพิพากษาแต่ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว พระคัมภีร์กล่าว บัดนี้ถ้าพระเจ้าทรงหมายความว่าเช่นนั้น เราก็ไม่มีทางหลงหายได้เลย ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ และเขาจะไม่เข้าสู่การถูกปรับโทษ (ยอห์น 3:36; 5:24)

นี่เป็นอีกพระสัญญา ในยอห์น 10:27-29: “แก่ทั้งหลายของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นตามเรา และเราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะเหล่านั้น [พระองค์ไม่ขายความรอด มันไม่ถูกแลกเปลี่ยนให้แก่พวกเขา มันถูกให้แก่พวกเขา] และแกะเหล่านั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดถอนแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้ พระบิดาของเรา ผู้ซึ่งได้ประทานแกะเหล่านั้นให้แก่เรา ทรงเป็นใหญ่กว่าสิ่งสารพัด และไม่มีผู้ใดสามารถถอนแกะเหล่านั้นไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้”

นี่คือความรอดแบบที่เรามี ผมอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยซู พระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่ผมแล้ว ผมจะไม่พินาศเลย คุณไม่ต้องบอกผมเลยว่าเมื่อผมมาถึงพระสัญญาที่ชัดเจนในพระคัมภีร์ ผมวางใจมั่นไม่ได้ และว่าผมอาจสูญเสียความรอดซึ่งพระองค์ประทานให้ฟรี ๆ แล้ว อย่าเลย! ถ้าคุณทำแบบนั้น คุณก็ไม่ได้กำลังใส่ใจพระวาระของพระเจ้า นั่นก็หมายความว่าพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าไม่เป็นความจริงและเราพึ่งพาสิ่งที่พระเจ้าตรัสแล้วไม่ได้

นี่เป็นอีกพระสัญญาในโรม 8:33-39:

“ใครเล่าจะฟ้องสิ่งใด ๆ ต่อคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้แล้ว คือพระเจ้าผู้ทรงนับว่าชอบธรรม ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก คือพระคริสต์ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ไซ้แล้ว ผู้ได้ทรงคืนพระชนม์แล้วต่างหาก ผู้ซึ่งทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงอธิษฐานขอเพื่อพวกเราด้วย ใครจะแยกพวกเราออกจากความรักของพระคริสต์เล่า จะเป็นความยากลำบาก หรือความทุกข์ หรือการขมเหง หรือการกัณดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโอบกอด หรือการถูกกดขี่ หรือการถูกกดขี่ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ ข้าพระองค์ทั้งหลายถูกนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับการเอาไปฆ่า’ ไม่เลย ในสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ พวกเราเป็นยิ่งกว่าเหล่าผู้พิชิตโดยทางพระองค์ผู้ได้ทรงรักพวกเรา เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้แต่ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือบรรดาเทพผู้ครอบครองอาณาจักร หรือบรรดาเทพผู้มีอำนาจ หรือสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งทั้งหลายซึ่งจะมาในภายหน้า หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก

หรือสิ่งอื่นใดที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถแยกพวกเรออกจากความรักของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในพระเยซู คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้”

พระคำตอนนี้มีเจตนาอย่างชัดเจนที่จะทำให้ความมั่นใจอันเต็มเปี่ยมว่าไม่มีสิ่งใดในจักรวาลทั้งสิ้นของ พระเจ้า-อดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต-ที่สามารถแยกลูกคนใดของพระเจ้าออกจากความรักของพระองค์ได้ ถ้า พระคำตอนนี้เป็นความจริง ก็ไม่มีลูกคนใดเลยของพระเจ้าที่สามารถหลงหายได้อีก หากเรื่องแบบนั้นเกิดขึ้น ได้ มันก็คงพิสูจน์ว่าบรรดาพระสัญญาของพระเจ้าเชื่อถือไม่ได้ ว่าพระคัมภีร์เป็นคำโกหก แต่เราทราบว่ามันไม่ เป็นความจริง

ผมสามารถให้พระสัญญาแบบนั้นได้อีกหลายหน้า ซึ่งรับประกันชีวิตนิรันดร์แก่ผู้เชื่อ ที่กล่าวว่าเขาถูก รักษาไว้โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ที่กล่าวว่าพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนพระทัยเกี่ยวกับบรรดาของประทานและการ ทรงเรียกของพระองค์ ที่กล่าวว่าพระองค์ไม่ทรงผลักไล่คนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงทราบล่วงหน้าแล้ว ว่า พระองค์จะไม่รับเข้าไว้ที่มหาพระองค้ออกไปเลย ที่กล่าวว่าพระเจ้าทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้วทุกคนเหล่านั้น ที่พระองค์ทรงทราบล่วงหน้าแล้วว่าจะวางใจพระบุตรของพระองค์ และว่าคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงเรียกและ นับว่าชอบธรรมและทำให้มีสง่าราศี ทำให้พวกเขาไปถึงในสวรรค์อย่างปลอดภัย แต่มันก็ไร้ประโยชน์ที่จะเพิ่ม ทิวพระสัญญาเช่นนั้น คุณสามารถแขวนจิตวิญญาณของคุณไว้บนพระคำข้อไหนก็ได้ในพระคัมภีร์ที่ให้คำ สัญญาเกี่ยวกับความรอด!

ถ้าผู้ที่รอดแล้วสามารถหลงหายได้อีก จันความเชื่อแบบ คริสเตียนก็ไม่ดีไปกว่าบรรดาศาสนาเทียมเท็จของโลก

ที่ว่าความรอดเป็นโดยการประพฤติของมนุษย์แทนที่พระคุณของพระเจ้า ที่ว่าเรารอดโดยการดำเนิน ชีวิตเป็นคนดี หรือรอดบางส่วนโดยการดำเนินชีวิตเป็นคนดีแทนที่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ที่ไถ่โทษ ก็ เป็นสิ่งที่บรรดาศาสนาเทียมเท็จทั้งหมดสอน

เพื่อน ๆ ชาวคาทอลิกของเราสอนว่าความรอดเป็นมาโดยทางคริสตจักร การถือพิธีกรรมต่าง ๆ และ ปฏิบัติตามกฎเหล่านั้นของคริสตจักร โดยทำความดีหลายอย่าง บัดนี้พวกคาทอลิกเชื่อว่าพระคริสต์ได้ สิ้นพระชนม์ แต่พวกเขาไม่เชื่อว่าการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ได้ปิดบัญชีเรื่องความรอดแล้ว พวกเขาใส่บรรดา การงานแห่งความชอบธรรมเข้าไปเพื่อที่จะแน่ใจเรื่องความรอด

พวกถือแนวคิดสมัยใหม่กล่าวว่า “ความรอดเป็นโดยอุปนิสัย” คนอื่น ๆ กล่าวว่าความรอดเป็นโดย พระโลหิต แต่จริง ๆ แล้วพวกเขาหมายความว่าพระโลหิตนั้นไม่ดีพอถึงสิบนาทีย่อยหากคุณไม่พึ่งตัวเอง หาก คุณไม่ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง หาก你不สัตย์ซื่อจนถึงที่สุด จริง ๆ แล้วพวกเขาหมายความว่าคนที่ เป็น คริสเตียนอยู่ในช่วงพัฒนาและไม่อาจแน่ใจได้ว่าตนรอดแล้วจนกว่าคน ๆ นั้นไปถึงสวรรค์!

พวกสมาคมลับสอนว่าถ้าคุณดำเนินชีวิตได้ตามกฎทั้งหลายของสมาคมเหล่านั้น กำราบความ ประารถต่าง ๆ ของคุณ ทำดีต่อเพื่อนมนุษย์ของคุณ คุณก็จะรอด พวกสมาคมลับเชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง และมีสวรรค์อยู่แห่งหนึ่ง แต่พวกเขาเชื่อว่าคุณจะได้มันไปโดยการประพฤติดีอย่างสัตย์ซื่อ

จงคันดูศาสนาเทียมเท็จเหล่านั้นของโลก-พวกมอรมอน, พวกมูฮัมหมัด และพวกอื่น ๆ พวกเขาอาจ

เชื่อเรื่องเครื่องบูชาญัตต่าง ๆ เชื่อเรื่องพิธีกรรมและพิธีการบางอย่าง แต่พวกเขาล้วนเห็นพ้องตรงกันอยู่สิ่งหนึ่ง: ไม่ว่าจะมีความรอดแบบใดก็ตาม มันจะต้องถูกได้มาโดยการดำเนินชีวิตเป็นคนดี โดยความชอบธรรมของคน ๆ นั้นเอง

คุณเห็นไหมว่าการกล่าวว่าคุณคนหนึ่งของพระเจ้าสามารถหลงหายได้อีกก็เท่ากับกล่าวว่าคุณรอดของเขาขึ้นอยู่กับประพจน์ของเขาและไม่ได้ขึ้นอยู่กับการไถ่โทษด้วยพระโลหิตนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเป็นมหาปุโรหิตของพระคริสต์? พวกศาสนาที่ไหว้พระอื่นและลัทธิเทียมเท็จไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พระโลหิตของพระองค์ทำให้ความรอดสำเร็จเป็นนิรันดร์แล้ว พวกศาสนาที่ไหว้พระอื่นและลัทธิเทียมเท็จไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการนับว่าชอบธรรม พวกศาสนาที่บูชาพระอื่นไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับมหาปุโรหิตของเราในสวรรค์ผู้ทรงอยู่นั้น โดยกำลังทูลขอเผื่อเรา

ช่างเหลวไหล และเป็นไปไม่ได้จริง ๆ ที่จะนับความเชื่อแบบคริสเตียนว่าเหมือนกับศาสนาเทียมเท็จเหล่านี้! ถ้าผู้ที่รอดแล้วคนใดสามารถหลงหายได้อีก ความรอดของคริสเตียนก็เหมือนกับความรอดของคนไม่เชื่อพระเจ้า-ซึ่งขึ้นอยู่กับประพจน์ของเขา

ถ้าจิตวิญญาณที่รอดแล้วดวงหนึ่งหลงหายได้อีก ผู้ที่รอดแล้ว

ทุกคนก็จะไปนรกเหมือนกัน เนื่องจากทุกคน

เป็นคนบาปเหมือนกัน

ในสายตามนุษย์ ดูเหมือนมีความแตกต่างมหาศาลในคริสเตียนทั้งหลาย แต่จริง ๆ แล้วไม่มีความแตกต่างเลย อาจมีความแตกต่างในรูปลักษณ์ภายนอก แต่ในจิตใจแต่ละคนมีธรรมชาติสองแบบเหมือน ๆ กัน เปาโลคงดูเหมือนเป็นชายที่ดีที่สุดหากไม่นับพระเยซู แต่เราอ่านในพระวจนะที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าว่า “พระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ในพวกนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก” (1 ทธ. 1:15) และโรม 3:23 บอกเราว่าไม่มีความแตกต่างเลย “เหตุว่าทุกคนได้ทำบาป” และขาดจากสง่าราศีของพระเจ้า

คริสเตียนทุกคนทำบาป แต่ถ้าลูกคนใดของพระเจ้ากลายเป็นคนบาปที่หลงหายได้อีกเมื่อเขาทำบาปนั้นทุกคนในโลกก็หลุดหายกันหมด เพราะทุกคนทำบาปแล้ว นั่นก็หมายความว่ามิแต่ผู้ที่ตายในชั่ววินาทีนั้นที่เขาหาพระคริสต์เท่านั้นที่คงได้รับความรอด ไซ้แล้ว ถ้าบาปอย่างหนึ่งจะทำให้จิตวิญญาณดวงหนึ่งหลงหายเราทุกคนก็คงหลงหายกันหมด

แต่สรรเสริญพระเจ้า พระคริสต์ทรงช่วยทุกคนที่วางใจพระองค์ให้ได้รับความรอดแล้ว พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าแกะทั้งหลายของพระองค์ “จะไม่พินาศเลย”

สิ่งที่ผมกล่าวไปในนั้นสรุปแล้วก็คือนี้: ไม่อาจมีความรอดของจริงใด ๆ เลย ยกเว้นโดยพระคุณเสมอ มหัตศรัทธาของพระเจ้าที่ประทานให้แก่เราผู้ซึ่งไม่สมควรได้รับมัน และถ้าพระคริสต์ไม่ทรงรักษาไว้โดยพระคุณทั้งหมดคนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์ผู้ซึ่งไม่สมควรได้รับความรอด พระองค์ก็ไม่ทรงรักษาผู้ใดไว้เลย

โอ เพื่อนเอ๋ย คุณจะทบทวนเรื่องเหลวไหลทั้งปวงนั้นที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้ไหม? เมื่อตรวจสอบให้ดี เราจะเห็นว่าหลักคำสอนที่ว่าคริสเตียนสูญเสียความรอดของตนได้หลังจากที่เขาบังเกิดใหม่แล้ว ไม่เข้ากันเลยกับ

หลักคำสอนที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นของพระคัมภีร์-หลักคำสอนเรื่องความรอดโดยพระคุณและไม่ใช่โดยการ
ประพฤติ, หลักคำสอนเรื่องการไถ่โทษด้วยพระโลหิตและการสิ้นพระชนม์แทนที่ของพระคริสต์, หลักคำสอน
เรื่องการนับว่าชอบธรรม, หลักคำสอนเรื่องความเป็นมหาปุโรหิตของพระคริสต์, หลักคำสอนเรื่องการบังเกิด
ใหม่ มันไม่เข้ากันเลยกับบรรดาพระสัญญาของพระคริสต์เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์และที่ว่าคนของพระองค์จะไม่
พินาศเลย ที่ว่าไม่มีสิ่งใดสามารถแยกขาดระหว่างความรักของพระเจ้ากับผู้คนของพระองค์ได้ หลักคำสอนที่ว่า
คนเราสามารถหลุดหายได้และหลงหายได้อีกหลังจากบังเกิดใหม่แล้วโดยความเชื่อในพระผู้ช่วยให้รอดผู้ถูกตรึง
กางเขนก็ทำให้ความเชื่อแบบคริสเตียนถูกจัดอยู่ในประเภทเดียวกับศาสนาอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้รอดไม่ได้ และถ้า
ซาตานสามารถพรากคนบาปที่ไม่ได้เรื่องคนใดออกไปจากพระหัตถ์ของพระคริสต์ได้ มันก็คงพรากเราไปหมด
ทุกคน!

ผมไม่ได้กำลังสนับสนุนคริสเตียนให้ทำบาป ความรักที่ยิ่งใหญ่ของผู้เป็นแม่ยอมไม่ส่งเสริมลูกของเธอ
ให้ทำบาป เหตุใดความรักของพระเจ้าถึงควรส่งเสริมลูก ๆ ของพระองค์ให้ทำบาปเล่า? ความรักของพระเจ้ายิ่ง
เปลี่ยนแปลงไม่ได้มากกว่าความรักของคนเป็นแม่เสียอีก แม่คนหนึ่งอาจลงโทษลูกของเธอและพระเจ้าทรง
ลงโทษลูกของพระองค์ แต่พระองค์ไม่มีทางผิดพระสัญญาของพระองค์ และพระองค์ไม่ขับไล่ลูกของพระองค์
ออกไปเลย